

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [19th January 1965]

செலவு “கடன்களும் முன் பணமும்” என்னும் பகுதியிலுள்ள நிதி ஒதுக்கத்தில் சரிக்கட்டப்படும். மானியங்கள் வழங்குவதில் இவ்வாண்டு ஆகக்கூடிய செலவைச் சரியாக மதிப்பிடுவது கடினம். இந்தத் துணை மதிப்பீடுகளில் இதற்காக 25 லட்சம் ரூபாய் வகை செய்துள்ளோம். தேவை ஏற்படின் இறுதித் துணை மதிப்பீடுகளில் இது மேலும் உயர்த்தப்படும்.

துணை மதிப்பீடுகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள மற்றத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் குறிப்பாக விளக்கம் எதுவும் தேவையில்லை எனக் கூறி, இத் துணை மதிப்பீடுகளை இச் சபை ஏற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

IX.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS.

SRI M. DHANDAYUTHAPANI: Sir, I move—

That an address be presented to the Governor in the following terms:—

“That the Members of the Madras Legislative Assembly assembled in this Session are deeply grateful to the Governor for the address * which he has been pleased to deliver to both the Houses of the Legislature assembled together on the 18th January 1965.”

SRI V. RAMANATHAN: I second the motion.

MR. SPEAKER: Motion moved—

That an address be presented to the Governor in the following terms:—

“That the Members of the Madras Legislative Assembly assembled in this Session are deeply grateful to the Governor for the address which he has been pleased to deliver to both the Houses of the Legislature assembled together on the 18th January 1965.”

* திரு. எம். தண்டாயுதபாணி: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையை வரவேற்று ஆதரித்து நன்றி செலுத்தும் நோக்கோடு ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் இயற்கையின் கோர விளைவினால் இராமேஸ்வரம் தீவிலும் மற்றும் கடலோரப் பகுதிகளிலும் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட இன்னல்களையும் அரசினர் மேற்கொண்டுள்ள நிவாரண நடவடிக்கைகளையும் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார்கள். எதிர்பாராது ஏற்பட்ட இந்த கடல் கொந்தளிப்பால் அந்தப் பகுதிகளில் வாழ்ந்து வந்து நமது சகோதரர்களில் பலர் உயிரிழக்க நேரிட்டதைப் பற்றி நான் கூறத் தேவையில்லை. அன்றாட குடும்பங்களுக்கு ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவிப்பது இந்தச் சபையின் கடமை. இந்தக் கடல் கொந்தளிப்பினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மீனவர்கள், அவர்கள் தங்கள் உறைவிடங்களை இழந்ததோடு அல்லாமல் அவர்களுக்கு வாழ்வளித்து வந்த வலைகளையும், படகுகளையும்

19th January 1965] [திரு. எம். தண்டாயுதபாணி]

இழந்து தத்தளித்த நேரத்தில், போக்குவரத்து பாதிக்கப்பட்டிருந்த நேரத்திலேயும், ஆகாய விமானம், கப்பல் ஆகியவைகளின் மூலம் அவர்களுக்கு உணவு அளித்து பாதுகாப்புக்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்தது நமது அரசு என்று கூறினால் அது மிகை ஆகாது. அமைச்சர்கள் தங்களுடைய சிரமங்களைப் பாராது, அல்லலில் இருப்பவர்களின் அவதியை போக்குவது அரசாங்கத்தின் கடமை என்று அங்கேயே தங்கி நிவாரண வேலைகளை மேற்கொண்டு எஞ்சியுள்ள மக்களுக்கு ஆறுதல் அளித்தார்கள் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். மனித சக்தியில் எவ்வளவு முடிமோ அந்த அளவுக்கு காரியங்களை மேற்கொண்டு அவர்களுடைய அல்லலைப் போக்கியிருப்பது பாராட்டுக்குரியது என்று கூறிக்கொள்கிறேன். அதே நிலையில் மக்களும், ஏழை, பணக்காரர்கள் என்ற பாகுபாடு இன்றி பண்டங்களாகவும் பணமாகவும் உதவி செய்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய உதவி அளிப்பதில் அமெரிக்கா போன்ற அயல் நாடுகள் கூட பங்கு பெற்றிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. அந்த மக்களின் நிவாரணத்தை முன்னிட்டு நிதி நிலைச் சிக்கல்களைப் பாராது 1½ கோடி ரூபாய் அளவில் பல சிறிய திட்டங்களை அந்தப் பகுதிகளில் சர்க்கார் நிறைவேற்றி வருவது நாம் அறிந்த உண்மை. நமது தேசிய ஒற்றுமைக்கு நமது ஆலயங்கள் புனிதச் சின்னங்களாக விளங்கி வருகின்றன. இராமேஸ்வரத்தில் இருக்கும் ஆலயத்திற்கு பாரதத்தில் வடகோடி வரை உள்ள பிற பகுதி மக்கள் வருவது என்பது நாம் கண்டறிந்த உண்மை. போக்குவரத்து தடை பட்டிருக்கிற நேரத்தில் அரசினரும் இலாகாவினர்களும் முயற்சி எடுத்து தற்போது போக்குவரத்து வசதிகள் சீர் செய்யப் பட்டு வருகின்றன. கடல் கொந்தளிப்பினால் சீரழிந்த பெருமை வாய்ந்த பாம்பன் பாலம் குறுகிய காலத்தில் கட்டப்பட ஏற்பாடு செய்து, செலவு சிக்கல்களைப் பாராது மனித நலனுக்காகப் பாடுபடுவது என்பது எல்லாவற்றுக்கும் சிகரம் போல அமைந்திருக்கிறது.

தனுஷ்கோடித் துறை பெரிய சேதத்திற்கு உள்ளாகி உள்ள இந்தத் தருணத்தில், அதைப் போக்கும் நோக்கோடு நாம் நீண்ட நாட்களாக எதிர்பார்த்த சேது சமுத்திரம் கால்வாய் திட்டத்தை நிறைவேற்ற மத்திய சர்க்கார் இசைவோடு நமது மாநில அரசாங்கம் அந்த இடத்திலே வேலை துவங்கி இருக்கிறது. கீமையிலே விளைந்த நன்மை என்று நாம் ஆறுதல் அடையக் கூடிய இந்தத் திட்டம் துவங்கி, பூர்வாங்க வேலைகள் அங்கே துவக்கப்பட்டு இருக்கும் இந்தத் தருணத்தில், நமது மாநிலத்தில் மிகவும் பிற்பட்ட பகுதியாக இருக்கும் அந்தப் பகுதி வாழ் மக்களுக்கும், இலங்கையிலிருந்து வருகிற மக்களுக்கும், பர்மா லிலிருந்து வருகிற அகதிகளுக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்கும் இது ஒரு சிறந்த ஏற்பாடாக அமைந்துள்ளது.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் அவர்களின் உரையில் கடந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட உணவுத் தட்டுப்பாட்டையும், அரசாங்கம் அதைத் தவிர்ப்பதற்கு எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகளையும், இது போன்ற ஒரு நிலை எதிர்காலத்தில் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு மேற் கொண்ட நடவடிக்கைகளையும் தெளிவாக எடுத்துக் கூறி

[திரு. எம் தண்டாயுதபாணி] [19th January 1965]

யிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் பருவ மழை தவறிப்போய் இருந்தாலும், எதிர்காலத்தில் நல்ல அறுவடை நமக்கு கிடைக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக நமது மாநிலம் நமது தேவைக்கு மேல் சற்று அதிகமாக, உபரியாக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய உபரி மாநிலமாக விளங்குகிறது. அப்படியிருந்த போதிலும் கடந்த ஆண்டில் உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது உண்மையிலேயே நமக்கு வேதனை அளிக்கிறது. நமது அண்டை மாநிலமான கேரளாவில் அது பற்றாக்குறை மாநிலமாக இருப்பதினால், இந்த மாநிலத்தை விட அங்கே விலைவாசி சற்று அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால், நமது மாநிலத்தில் உபரியாக இருக்கும் அரிசி மட்டும் அங்கு செல்லாது, நமக்குத் தேவையான அரிசியும் லாப நோக்கத்தோடு அங்கு அனுப்பப்பட்டுவிட்ட காரணத்தினால், நமக்கு அந்தத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. மற்றொன்று, நமது அண்டை மாநிலமான ஆந்திராவிலிருந்து நமக்கு எதிர்பார்த்த அளவிற்கு அரிசி கிடைக்காமல் போய்விட்டது. நமது உற்பத்தி எதிர்பார்த்த அளவு இருக்க வேண்டுமானால், அதில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்குத் தகுந்த உதவி அளிக்கவேண்டும். அவர்களுடைய உழைப்புக்குத் தகுந்த ஊதியம், நியாயமான விலை அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். இதுவரையிலும் நாம் உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுடைய நலனைக் காட்டிலும், வாங்கி உண்ணுபவர்களுடைய நலனைத் தான் அதிகமாகக் கருதி வந்தோம். ஆனால், இந்த ஆண்டு முதல் உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுடைய நலனைக் கருதி, அவர்களுக்கு உயர்ந்தபட்ச விலை கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்துள்ளோம். உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு நல்ல விலை கிடைப்பதற்கு வழிவகுத்து அது போன்று வாங்கி உண்ணுகிறவர்களுக்கு நியாயமான விலையில் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்துள்ளோம். உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு உயர்ந்தபட்ச விலையும், வாங்கி உண்ணுபவர்களுக்கு நியாயமான குறைந்த விலையும், இரு சாரர்களுடைய நலன்களையும் கருத்தில் கொண்டு நாம் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளின் மூலம் இடையிலே இருக்கிற வியாபாரிகளுக்கு அதிக லாபம் கிடைக்காத காரணத்தினால், வியாபாரத்தில் ஒரு தேக்கமான நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. இந்த நிலையைப் போக்கு வதற்கு நமது அரசாங்கம் கடந்த குறுவை அறுவடை காலத்தில் நேரடிக் கொள் முதல் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்து அந்த நிலையை சமாளித்தது பற்றி நாம் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். இதையெல்லாம் மனதில் கொண்டு தான் உணவு தானிய கார்பொரேஷன் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த உணவு தானிய கார்பொரேஷன் வர இருக்கிற அறுவடை காலத்தில் உபரியாக வருகிற நெல்லை வாங்கி சேமித்து வைத்து, தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிற காலத்தில், அதை அளிப்பதற்கு வேண்டிய நோக்கத்தோடு, துவக்கப் பட்டிருக்கிறது. நான்கு லட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவுக்கு அரிசி வாங்கி சேமித்து வைப்பதற்கு ஏறத்தாழ ரூபாய் 1 கோடி 65 லட்சம் செலவில் கிடங்குகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் இரண்டு கிடங்குகள், ஏறத்தாழ ஒவ்வொரு கிடங்கும் ரூபாய் 45 லட்சம் மதிப்பில் கட்டப்பட்டு, 20 லட்சம் மூட்டைகள் வைக்கக்கூடிய அளவுக்கு கட்டப்பட்டு,

19th January 1965] [திரு. எம். தண்டராஜதயாணி]

முடிவடையும் தருவாயில் இருக்கின்றன. இந்த நடவடிக்கை களெல்லாம் உணவு கார்ப்பொரேஷன் நல்ல முறையில் இயங்கு வதற்கு முன்னோடியாக இருக்கும். இந்தத் தருணத்தில் ஒன்றை நாம் மனதில் கொள்ளவேண்டும். அரசாங்கம் உணவு தானிய வியாபாரத்தை மேற்கொள்வதினால், அந்த வியாபாரத்தில் ஈடு பட்டிருப்பவர்களும் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கக்கூடிய ஒரு நிலை யை ஏற்படுத்த வேண்டும். மற்றொன்று மக்களுக்கு தரமான அரிசி கிடைக்க நாம் வழிவகைகள் செய்யவேண்டும். மக்களுக்கு தரமான அரிசி கிடைக்கும்படிச் செய்வதில் தனிப்பட்டவர் களுக்கு இருக்கக்கூடிய பொறுப்பைவிட அரசாங்கத்திற்கு பொறுப்பு அதிகம். தட்டுப்பாட்டை போக்கிவிட்டோம் என்று மட்டும் திருப்தி அடையக்கூடாது. நமது அரசாங்கம் கொடுக் கிற அரிசி தரமான அரிசி இல்லை என்ற குறைபாட்டை நாம் கேட்டோம். அரிசி கிடைக்காத நேரத்தில் கிடைத்த அரிசி போதும் என்பதும், அரிசி கிடைக்கக்கூடிய நேரத்தில் தரமான அரிசி வேண்டும் என்று எண்ணுவதும் மக்களின் இயற்கையான மனப்போவம். இதையெல்லாம் அரசாங்கம் மனத்தில் கொண்டு தரமான உணவு தானியங்கள் தேவையான இடங்களில் குறை வான விலைக்குக் கிடைப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்தால்தான் எதிர்காலத்தில் இதுபோன்ற உணவுத் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் நிலைமையை சமாளிக்க முடியும்.

உணவு உற்பத்தி பெருகவேண்டுமென்பதற்காகத்தான், உற்பத் தியில் ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நல்ல பல உதவிகளை நாம் செய்து கொண்டு வருகிறோம். குறிப்பாக ரசாயன உரங்கள் நாம் எதிர் பார்த்த அளவுக்கு விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வழிவகைகள் செய்திருக்கிறோம். ரசாயன உரங்களைப் பற்றி பேசும்பொழுது, அதன் விலை சற்று அதிகமாக நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதன் விலையைக் குறைத்துக் கொடுக்க வழி வகைகள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. மக்கள் இந்த ரசாயன உரங் களை அதிகமாக உபயோகிக்கக்கூடிய தன்மை ஏற்படவேண்டு மானால், அதன் விலையைக் குறைத்துக் கொடுக்க நாம் வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும். இதுவரையில் ரசாயன உரங்கள் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலம்தான் விநியோகிக்கப்பட்டு வந்தன. தனியார் களுக்கு அந்த உரிமை வழங்கப்படவில்லை. இப்பொழுது ரசாயன உரம் கணிசமாக இருக்கிற காரணத்தினால் தனியார்களுக்கும் அந்த வியாபாரத்தைக் கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு அது நல்ல முறையில் பயன் அளிக்கும். ஆகவே, அந்த நோக்கத்தோடு இந்தக் கூட்டுப்பாட்டை தளர்த்த வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு சரியான விதைகள் கிடைப் பதற்கு நாம் வழிவகைகள் செய்திருக்கிறோம். இருந்தும் கூட, அதில் மேலும் சற்று கவனம் செலுத்தவேண்டும். விவசாயி களுக்குத் தேவையான காலத்தில் தரமான விதைகளைக் கொடுக்க நாம் வழிவகை செய்யவேண்டும். குறிப்பாக தற்பொழுது ஜப்பானிகா இண்டிகா என்ற ஒரு புதிய குறுவை விதை கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தற்பொழுது விளைவதைவிட ஏறத்தாழ இரண்டு மடங்கு அதிகமாக விளையும் சக்தி இதற்கு இருக்

[திரு. எம். தண்டாயுதபாணி] [19th January 1965]

கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. வரவிருக்கிற குறுவை சாகுபடி காலத்திற்குள் நமது சென்னை மாநிலத்திலுள்ள அத்தனை விவசாயிகளுக்கும் இந்த ஐப்பானிகா இண்டிகா குறுவை விதை கிடைப்பதற்கு வழி வகுக்கவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மற்றொன்று, விவசாயத்திற்கு இன்றியமையாத தேவை நீர்ப்பாசன வசதி. பல பெரிய திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றி விட்டோம் என்று திருப்தி அடையும் நேரத்தில், சிறு மத்தியதர பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு வாய்ப்பு அதிகமாக இருக்கிறது. இம்மாதிரி சிறிய பாசனத் திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்ற முற்படும்பொழுது அதிலே பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. பாசன ஆதாரம் பெற்ற கடைநிலைப் பகுதிகளில் இருப்பவர்களுக்கு தண்ணீர் தட்டுப்பாடு அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால், அந்தப் பகுதிகளில் இதுபோன்று சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சிக்கும்பொழுது, அந்த நிலங்கள் இதற்கு முன்பு பாசன ஆதாரம் பெற்றிருக்கின்றன என்று மனதில் கொண்டு, இஞ்சினியர்கள் அந்தத் திட்டங்களுக்கு இசைவு தருவதற்கு மறுக்கின்றனர். நாம் இம்மாதிரி புதியதாக ஒரு திட்டத்தைப் போடும்பொழுது அதற்கு வேண்டிய செலவுத் தொகையையும், அதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு வரியாக கிடைக்கும் வருவாயையும், உணவு உற்பத்தி அளவையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, அந்தக் கணக்குப்படி சற்றுக் குறைவாக இருந்தாலும் அந்தத் திட்டங்கள் கைவிடப்படுகின்றன. நம் முன் இருக்கும் பிரச்சினை மக்கள் சமுதாயத்திற்கு நாம் போதிய உணவு அளித்தாக வேண்டும். விவசாயத்தில் சுடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களும், விவசாய நிலங்களும் மிகக் குறைவு. ஆகவே, அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை அதிகமாகப் பெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து, அவர்களுக்கு இருக்கிற சிக்கல்களை நிவர்த்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்தால்தான் விவசாயம் நல்ல முறையில் வளர முடியும். அதை மனதில் கொண்டு, செலவு கொஞ்சம் அதிகமாக இருந்தாலும் அதைப் பொருட்படுத்தாமல், இது போன்ற சிறிய பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் மற்ற வேலைகளும் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. குறிக்கோள் அளவைச் சாதிப்பதிலும் நமது சாதனை பாராட்டுதலுக்குரிய போக்கில் அமைந்திருக்கிறது. குறிப்பாகப் பார்த்தால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கான தொகை ரூ. 290 கோடி. தற்போதைய மதிப்பீட்டின்படி அது ரூ. 340 கோடி என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இது திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் நாம்கொண்டுள்ள அக்கரையையும், துரித வளர்ச்சியையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது. இறுதியிலே கவர்னர் பெருமான் திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேற கனம் அங்கத்தினர்களுடைய ஒத்துழைப்பும் ஒரு காரணம் என்று கூறியுள்ளார். மாறுபட்ட கருத்துக்கள் கொண்ட வேறுபட்ட அரசியல் கட்சிகள் இருந்தபோதிலும், வளர்ச்சித் திட்டங்கள் அனைத்தும் அரசியல்

19th January 1965]

[திரு. எம். தண்டாயுதபாணி]

சர்ச்சைக்கு அப்பாற்பட்டவை என்பதை மனதில் இறுத்த வேண்டும். அம்மாதிரி ஒத்துழைப்பு இருந்ததால்தான் திட்ட வேலைகளை நிறைவேற்றுவதில் இந்த ராஜ்யம் முன்னேடியில் நிற்கிறது என்பதை மனதில் கொண்டு, இந்த நிலையை தொடர்ந்து பின்பற்றுவதில் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் இந்தியாவிலேயே நம் மாநிலம் முதன்மையாக விளங்கக்கூடும்.

இந்தக் கூட்டத் தொடரில் அதிக மசோதாக்கள் பரிசீலனைக்கு வரவில்லை என்றும், இரண்டு மசோதாக்கள்தான் வர இருப்பதாகவும் கவர்னர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இறுதியாக கவர்னர் பெருமான் கூறியுள்ளதற்கு சற்றும் குறையாது, தளராது இந்தச் சபையின் புகழுக்கே உரித்தான அடக்க உணர்ச்சியுடனும், கண்ணியத்துடனும் இங்கே விவாதங்கள் நடைபெறவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த உரையை வரவேற்று, ஆதரித்து, நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 11-00 மன்றத்திலே நிகழ்த்திய கவர்னர் உரையின் மீது நடைபெறுகிற இந்த விவாதத்திலே, அந்த உரைக்கு நன்றி அறிவிப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிற நேரத்திலே அதனை வெட்டிப் பேசுபவர்கள் சார்பில் துவக்கி வைப்பதற்கான வாய்ப்பினை எனக்குக் கொடுத்ததற்கு உங்களுக்கு என்ன நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய சட்ட மன்றம் கவர்னர் உரையோடு துவங்கியிருக்கிற இந்த நேரம், நம்முடைய மாநிலத்தில் ஏற்பட்ட பல துயரங்களுக்கும் வேதனைகளுக்கும் மத்தியில் நாம் கூடியிருக்கிறோம் என்பதை கவர்னர் அவர்களே நம்முடைய உரையில் மிக வருத்தத்தோடும், உருக்கத்தோடும் எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தின் ஒரு பகுதியான இராமேஸ்வரம் தீவில் கடந்த 25 நாட்களுக்கு முன்னால் நடைபெற்ற கோரக் கொந்தளிப்பும், பயங்கரமான புயலும் அதனால் ஏற்பட்டிருக்கிற பயங்கரமான உயிரிழப்பும், பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் பொருள் சேதமும் ஏற்பட்டிருக்கிற நேரத்திலே, கவர்னர் பெருமான் உரையில் இருந்தும், அதனைத் தொடர்ந்து கொண்டுவரப்பட்ட கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தின் மீது கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின் முன்பு வைத்திருக்கும் அறிக்கைகளிலிருந்தும் ஓரளவு அதனுடைய அளவையும், ஆழத்தையும் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில், இதிலே உயிரிழந்த பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களுக்கும் மற்றும் பொருள் சேதத்திற்கும், பல மாதிரியான துன்பங்களுக்கும், துயரங்களுக்கும் ஆளான மக்களுக்கும் எங்களுடைய அலுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு மட்டுமின்றி, அந்த வருத்தத்திலே நாங்களும் பங்கு கொள்கிறோம் என்பதை உங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [19th January 1965]

இராமேஸ்வரம், தனுஷ்கோடியில் சென்ற மாதம் 22-ம் தேதி ஏற்பட்ட புயல் இயற்கையின் சிற்றத்தினால் ஏற்பட்டது என்று கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய முதல் அமைச்சர் சிறந்த பக்திமான் ஆவார். ஆண்டவன் யத்தினத்தினால்

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஆண்டவனும் இயற்கையும் ஒன்றுதான்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மெத்த மகிழ்ச்சி, ஆண்டவனும் இயற்கையும் ஒன்று என்கிறார்கள். அதற்காக நன்றி செலுத்துகிறேன். அதிலே ஆட்சேபனை கிடையாது. கடல் கொந்தளிப்பும் புயலும் இயற்கையின் சிற்றத்தினால் ஏற்பட்டு விட்டது, அதை நாம் தடுத்திருக்க முடியாது என்ற ஒரு வாதத்தை அவர்கள் வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த இயற்கையின் கோரத்தை முழு அளவு தடுத்திருக்க முடியாவிட்டாலும், ஆண்டவனுடைய பிள்ளைகளான மனிதர்கள், இந்த மாநிலத்தின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறவர்கள், நல்ல முறையில் இந்த நிலைமையைச் சமாளித்திருந்தால், பெரும் அளவிற்கு உயிர்ச்சேதத்தைத் தடுத்திருக்கலாம், பெரும் அளவுக்கு பொருள் சேதத்தைத் தடுத்திருக்கலாம், அதற்கான வாய்ப்பை அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை என்ற அடிப்படையில்தான் என்னுடைய உரை அமைய விருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், பாம்பனிவிருந்து தனுஷ்கோடிக்கு ஒரு ரயில் கிளம்பியது. நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், 22-ம் தேதி புயல் பற்றி அறிவிப்பு வந்தது, கலெக்டர்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறோம் ரெயில்வேக்கும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது, மற்றவர்களுக்கும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று. அப்படி அறிவித்தும், புயல் வருவதற்கு ஐந்து மணி நேரத்திற்கு முன்பு ஒரு ரயில் தனுஷ்கோடிக்குக் கிளம்புகிறது, அது தனுஷ்கோடிக்குப் போன ரயிலா அல்லது மரணபுரிக்கு போன ரயிலா? அதன் விவரமே தெரியாமல் போய்விட்டது. அதில் சுமார் 100 பேர் இருந்தனர் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரு விசாரணை நடத்தினால் 400 பேர்கள் மாண்டார்கள் என்பதை நிரூபிக்க முடியும். அதே போலத்தான் பாம்பன் பாலம் அடியோடு போயிற்று, இரும்பு கர்டர்கள் போயிற்று என்று மந்திரிகள் பேசி வந்தார்கள். பாம்பன் பாலத்திலே இருந்த இரும்பு கர்டர்கள் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ரீயின்ஃப் போர்ஸ்டு கான்கிரீட் பீம்களாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இரும்பு கர்டர்கள் இருந்தன. சேட்டுக் கடைகளிலே மைசூர் பாகுகளை அடுக்கி வைத்திருப்பது போல, கீழே இருக்கிற தூண்களுக்கும், மேலே இருக்கிற பீம்களுக்கும் ஆங்கர் செய்யவில்லை. மனித யத்தனத்திலே செய்த தவறு இது. பாம்பன் பாலமே போயிற்று, மனித யத்தனத்திலே என்ன இருக்கிறது என்று பேசி, இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களை திசை திருப்பி விடலாம் என்று முயற்சித்தால், அது சரியான வாதமாக இருக்காது. அவர்களுடைய என்ஜினியர்களே அதற்குப் பதில் சொல்லட்டும். அதேபோலத்தான் கனம்

19th January 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின் முன்னால் ஏற்பட்டிருக்கிற சேதங்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். தனுஷ்கோடி, இராமேஸ்வரம் பகுதிகளுக்கு எங்களுடைய தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சார்பிலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைமை நிலையத்தின் சார்பிலும் நான் சென்று வந்தேன். அங்கே கண்ட கேட்ட விவரங்கள் என்னுடைய நெஞ்சைப் பிளப்பதாக இருந்தன. உண்மையிலே கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாக இருந்திருந்தால், எவ்வளவோ காரியங்களைச் சாதித்திருக்க முடியும். கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்பு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையில், 22-ம் தேதியே கலெக்டருக்குத் தெரிவித்து விட்டோம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி என்றால் ஏன் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? இதிலே சம்பந்தப்பட்ட இரண்டாவது இலாகா மின் இலாகா. ராமேஸ்வரத்தில் மின் இலாகாவின் தலைமை நிலையம் இருக்கிறது. அவர்களும் மின்வார்களை முன் எச்சரிக்கை செய்யவில்லை. இம்மாதிரி புயல் வரும்பொழுது மூன்று வகையாக அறிவிப்புச் செய்வார்கள். போட்காரர்களுக்கு அறிவிப்பார்கள். கையெழுத்து வாங்குவார்கள். நோட்டீஸ் போடுவார்கள். தண்டோராப் போடுவார்கள். ஆனால் அன்று நோட்டீஸ் போடவில்லை. தண்டோராவும் போடவில்லை. அதுகூட விசித்திரம் இல்லை. ஆனால் அன்றைய தினம் இராமேஸ்வரத்தில், அம்மை குத்திக்காதவர்களுக்கு அபராதம் போடப்படும், அரிசிக் காட்டு கொடுக்கப்படமாட்டாது என்று புயல் வருவதற்கு நான்கு மணைநரத்திற்கு முன் தண்டோராப் போட்டார்கள். இந்த மின்துறை இலாகாவின் முன் எச்சரிக்கை நடவடிக்கை எடுக்காததினால், லட்சக் கணக்கான ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பெரிய மெஷின் போட்கள் நாசமாயின. 13,000 நைலான் லைகன் நாசமாயின. ஒரு விலையின் விலை ஏறத்தாழ ரூ. 400, 500 ஆகிறது. நான் தங்கச்சிமடத்திலும், இராமேஸ்வரத்திலும் பார்த்தேன். ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் வீடுகளை இழந்திருக்கிறார்கள். இராமேஸ்வரம் கோயிலிலே தங்கியிருந்தார்கள். இந்த மின் இலாகா முன் எச்சரிக்கை செய்திருந்தால், இந்த மின்வார்களைக் காப்பாற்றியிருக்க முடியாதா? இவ்வளவு லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் சேதமாகப் போயிருக்குமா? ரெயில்வே இலாகா பெரிய குற்றம் இழைத்திருக்கிறது. அங்கேயுள்ள கலெக்டர்களும் பெரிய குற்றம் இழைத்திருக்கிறார்கள். அதே போலத்தான் அகில இந்திய ரேடியோவும், கிராம மக்களுக்கான ஒலிபரப்பில் முன்னெச்சரிக்கை செய்யவில்லை. நிவாரண வேலைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கனம் அமைச்சர் ராமையா அவர்களும் அமைச்சர் கக்கன் அவர்களும் போனார்கள் என்றெல்லாம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அங்கு நேரில் சென்று பார்த்தால் அங்கே நடந்திருக்கும் சம்பவங்கள் நம்முடைய நெஞ்சைப் பிளக்கின்றன. தனுஷ்கோடியில் பல குடும்பங்கள் சின்னப்பிள்ளைமாடு விட்டன. இவ்வளவு பெரிய இழப்புகள், நடவடிக்கை ஏற்பட்டிருந்தும் நமது சீலப் செக்கராட்டரிக்கு தகவல் 23-ஆம் தேதி இரவுதான் வருகிறது. மேலும், நிவாரண வேலைகளுக்காக அனுப்பப்பட்ட ஹெலிகாப்டர் கடல் கொத்தளிப்பிற்கு நான்கு நாட்கள் கழிந்து 26-ஆம் தேதி காலையில்தான் வருகிறது. மூன்று அல்லது நான்கு நாட்களாக அந்தத் தீவிலே

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [19th January 1965]

தன்னந்தனியாக தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கும் மக்களை காப்பாற்றுவதற்கு அருகதையற்ற, பொறுப்பற்ற, மக்கள் உயிரைப் பற்றிக் கவலைப்படாத ஒரு அரசாங்கம் இன்றையதினம் இங்கே ஆட்சி பீடத்திலே அமர்ந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் வருத்தத்துடன் சொல்லவேண்டி இருக்கிறது. அமைச்சர்கள் ஹெலிகாப்டரில் போனார்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவரைக் கூப்பிட்டார்களா? எங்களைப் பிடிக்கவில்லை யென்றாலும், திரு. சா. கணேசனையாவது அல்லது திரு. கலியாணசுந்தரத்தையாவது அழைத்துச் சென்றிருக்கக்கூடாதா? ஒரு பத்திரிகை நிருபரையாவது கூட்டிக் கொண்டு போனார்களா? கடைசியாக அலிபீரியல் போட்டோ கிராபரைக் கூட்டிக்கொண்டு போனார்கள். எதற்காக? அங்கு ஏற்பட்ட சேதங்களைப் போட்டோ பிடிப்பதற்காக இல்லை. அங்கு சென்ற மந்திரிகளையும் அவர்கள் பக்கத்தில் இருந்தவர்களையும் போட்டோ எடுப்பதற்காக அழைத்துச் சென்றார்கள். இரண்டாந்தரச் செய்திகள்தான் நாட்டு மக்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. இந்தக் கோரப்படியில் 500 பேர்களுக்கு மேல் சாகவில்லை என்று முதலமைச்சர் மதிப்பிடுகிறார். எங்கவிடத்திலே சென்சஸ் கணக்கு இருக்கிறது. 1961-ம் வருஷத்திய சென்சஸ் கணக்குப்படி தனுஷ்கோடியிலே இருப்பவர்கள் 3,173 பேர். அங்கே இருக்கிற ரெயில்வே சிப்பந்திகளும் அவர்களைச் சார்ந்தவர்களும் சேர்ந்து ஒரு ஆயிரம் பேர். ஆக 4,000 பேர்களுக்குமேல் அங்கே இருக்கிறார்கள். மற்ற யாதிரிகள், கணக்கிலே சேராதவர்கள், எல்லோரையும் சேர்த்தால் அன்றையதினம் 5,000 பேர் தனுஷ்கோடியில் இருந்திருக்கிறார்கள். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் மண்டபம் காம்பில் 400 குடும்பங்கள்தான் உள்ளன என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். மண்டபம் காம்பில் தனுஷ்கோடி மக்கள் இன்றைக்கு 1,500 பேர்கள் கூட இல்லை. நானே தேரில் பார்த்தேன். 20,000 ஜனத்தொகை கொண்ட இராமேஸ்வரம் தீவில் மற்றவர்கள் பற்றிய விவரம் என்ன? ஆயிரம் பிணங்கள் மிதந்து வந்தன என்று இலங்கைகாரன் சொன்னால் கோபம் வருகிறது. அந்த பிணங்களுக்கும் மற்றும் காணாமல் போன பிணங்களுக்கும் விவரம் என்ன? எங்கே சொல்லி இருக்கிறார்கள்? எப்போது சொல்லப் போகிறார்கள்? இதைக் கேட்டால், நாங்கள் சொல்வதை "this is an exaggerated report" என்று கனம் முதலமைச்சர் கோபமாகக் கூறுகிறார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கோபம் இல்லை. சந்தோஷமாகக் கேட்கிறேன், எத்தனை என்று அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லட்டும், அவர்கள் கணக்கு என்ன என்று அவர்கள் சொல்லட்டும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: நகைச் சுவையாகச் சொல்லுவதால் மட்டும் உண்மை மாறிவிடாது. அமைதியாகப் பேசிவிட்டால் தவறு உண்மையாகிவிடுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: உங்கள் கணக்கைச் சொல்லுங்கள் என்றுதான் கேட்கிறேன்.

19th January 1965]

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : 500 பேர் என்று எதிலிருந்து அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்? சென்சஸ் விவரப்படிப் பார்த்தால் கூட குறைந்த பட்சம் இறந்தவர் தொகை 2,000 முதல் 3,000 வரை இருக்கும். “சத்யமே ஜயதே” என்கிற அரசாங்கத்திற்கு இது சரியானதா? அது போகட்டும். உடனே யாராவது மத்திய அமைச்சர் இங்கே வந்தார்களா? 28-ம் தேதி கனம் டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி வருகிறார்கள். இவ்வளவு நாட்கள் கழித்து இன்று கனம் பட்டில் வருகிறார்கள். நாளைக்கு அங்கு போகப் போகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு பழமொழி உண்டு, சாவுக்குச் செய்தி அனுப்பினால் கருமாதிக் கு கடுதாசி போடுகிறார்கள் என்று தமிழ்நாட்டு கிராமங்களிலே சொல்லுவார்கள். அதுபோல் இருக்கிறது இவர்கள் செய்கை யெல்லாம். கனம் லால் பகதூர் சாஸ்திரிக்கு தட்சிண பரத இந்தி பிரசார சபைக்கு மட்டும் தான் வாழ்வுமாயா? மூவாயிரம், நாலாயிரம் தமிழர் மரணம் சாதாரண சம்பவமாக அவருக்குத் தெரிகிறதா? இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பாக பூனிற்கும் பம்பாயிற்கும் இடையே ஓர் ரயில் மீது பஸ் மோதி விபத்து ஏற்பட்டு விட்டது. அங்கே பட்டில் அவர்கள் நான் பூராக் காத்திருந்தார்கள்; இங்கே கிட்டத் தட்ட ஒருமாதம் கழித்து இப்பொழுதுதான் ஊர்வலம் வருகிறார்கள். ஏன்? இது எந்த வகையில் சரியானது என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

இன்றைக்கு கவர்னர் உரையில், மத்திய சர்க்கார் உதவி பற்றிக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அது ஏதோ சம்பிரதாயத்திற்காகச் சொல்லப்பட்டதாகத் தோன்றுகிறதே யன்றி வேறென்றும் இல்லை. எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த புரட்சி நடிகர் மக்கள் திலகம் திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் ஒரு லட்ச ரூபாய் அளிப்பதாக இருக்கிறார். இன்னும் எத்தனையோ தனிப்பட்டவர்கள் உதவிகள் அளித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு பெரிய மத்திய மந்திரி, கனம் லால் பகதூர் சாஸ்திரி, ஏதோ ஆயிரம் ரூபாய் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவ்வளவுதான்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர், லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் ஆயிரம் அளித்தார் என்று எந்த விவரத்திலிருந்து சொல்கிறார்கள்?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஆயிரம்தான் என்று சொல்லவில்லை, கணக்கெல்லாம் அவர்களிடம்தான் இருக்கிறது. (சிரிப்பு) 10,000 ஆகவோ அல்லது 15,000 ஆகவோ இருக்கலாம்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். அவர்கள் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர் ஒரு லட்ச ரூபாய் கொடுத்தார் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் பேப்பரில்தான் அப்படி வந்திருந்ததே தவிர, பணம் ஒரு காசு கூட வரவில்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பணத்தை யாரிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவருக்குத் தெரியும். அவர்களிடம் கொடுப்பார். இந்த சர்க்கார் மீது அவருக்கு நம்பிக்கையில்லை. எனவே இந்த சர்க்காரிடம் அவர் கொடுப்பதாக இல்லை.

[19th January 1965]

கனம் சபாநாயகர்: கனம் அங்கத்தினர் சபையின் முன் உள்ள விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசவேண்டும். யார் எவ்வளவு கொடுத்தால் என்ன?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: தனுஷ்கோடிப் பகுதியில் செய்திருப்பதாகச் சொல்லப்படும் உதவி போதுமானது அல்ல. அங்கே உள்ள மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும், தொழில் தேடிக்கொடுத்தாக வேண்டும். யாத்திரையை நம்பி வாழும் மக்கள் அவர்கள். ஏற்கனவே ஒரு சிமெண்ட் தொழிற்சாலைக்கு தனியார் துறையில் லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டு அது நிறுவப்படாமல் போய்விட்டது. அதை இப்பொழுது பொதுத் துறையில் எடுத்து நிறைவேற்றுவது அவசியம் என்பதை உணர்ந்து அதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தீவு முழுவதும் நிலவரி வஜா அறிக்க வேண்டும் என்பதையும் பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்ய வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கடன் உதவிகளையும் செய்யவேண்டும். அதே போன்று இன்றைக்கு இன்றொரு அறிக்கையும் வைத்திருக்கிறார்கள், நாகர்கோவில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் பற்றி. அதுபற்றி நான் வருத்தம் மட்டும் படவில்லை, ஆத்திரமும் படுகிறேன். வேதனையோடு தங்கள் மூலம் சொல்லுவேன், இந்த மாதிரியான துப்பாக்கிப் பிரயோகம் வேண்டுமென்றே போலீஸ்காரர்களால் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. தூத்தூரில் நடந்தது என்ன? போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் வேலுசாமி தவறாக நடந்தார். அங்கு நடந்த சம்பவம் பற்றி ஒரு மாணவன் கலெக்டருக்கு இன்ஸ்பெக்டர் மீது புகார் எழுதிவிட்டான். அந்தப் போலீசு அதிகாரி, பையனை மிரட்ட அங்கே வந்தார். அந்த நேரத்தில் உதவிக்காக வந்த ஹெட் மாஸ்டரும், இன்னும் பி.டி. படித்த உபாத்தியாயர்களும் வேண்டுமென்றே கைது செய்யப்பட்டார்கள். அவர்களை, பி.ஏ., எம்.ஏ. படித்து பி.டி. படித்து விட்டு உத்தியோகத்தில் இருக்கும் உபாத்தியாயர்களை கை விலங்கிட்டு தெருவோடு அழைத்துச் சென்றார்கள். இவர்கள் கல்வி அமைச்சராக இருக்கும் போது வேறெந்தச் சிறப்பும் இல்லாவிட்டாலும், பி.டி., படித்த மூன்று உபாத்தியாயர்களை கைவிலங்கிட்டுத் தெருவில் ஊர்வலமாக அழைத்துச் சென்ற தனிச் சிறப்பு உண்டு. இது மக்களுக்கு ஆத்திரத்தை மூட்டாமல் என்ன செய்யும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். நாகர்கோவிலில் மாணவர்கள் ஊர்வலம் எதுவும் எடுத்துச் செல்ல வில்லை. திடீரென்று இந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஸ்காட் கிருஸ்தவக் கல்லூரியைப் போய்ப் பார்த்தேன். பல விவரங்களையும் தெரிந்து கொண்டேன். அந்த அடிப்படையில் சொல்லுகிறேன். அந்த கல்லூரி பிரின்சிபாலே ஒரு மெமோரண்டம் அனுப்பியிருக்கிறார். அவர்களுடைய மெமோரண்டத்தில் சில வாசகங்களை உங்கள் மூலம், சபையின் கவனத்திற்குக்கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“Some students wanted to keep away from classes on that day as a mark of protest against some incident that happened at Thoothoor in Kanyakumari district in which a student and a few teachers had been assaulted by the Police. But, there was no

19th January 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

sign of violence of any kind. They did not cause any hindrance to traffic, shout slogans, or prevent any student or teacher from getting into the College Compound."

MR. SPEAKER: Is the hon. Member reading from the report wherein the Principal had stated that he heard a noise which he was getting down from the stairs? He has sent a copy of it to me also.

SRI K. A. MATHIALAGAN: Yes, Sir. I am reading it from the same Memorandum.

அந்த பிரின்சிபால் 60 வயதானவர், அந்தக் கல்லூரியில் 50 ஆண்டுகளாக எந்த வேலை நிறுத்தமும் நடைபெற்றதில்லை. அங்கே மிருகத்தனமாக போலீசார் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கலெக்டர், மற்ற அதிகாரிகள் எதிரிலேயே நடந்திருக்கிறது. எல்லாம் பத்து நிமிஷத்தில் நடந்து விட்டது. 9-40 முதல் 9-50-க்குள் பத்து நிமிஷ காலத்தில் நடந்துவிட்டது. திடீரென்று கூட்டிருக்கிறார்கள். மூன்று குண்டு போட்டிருக்கிறார்கள், போட்ட குண்டு ஒன்றுதான் என்று சர்க்கார் சொல்கிறார்கள். ஆனால் துப்பாக்கியால் மூன்று தடவை கூட்டிருக்கிறார்கள் என்று நிரூபிக்க முடியும். எந்த நீதி மன்றத்திலும் நிரூபிக்க முடியும். சத்தம் கேடு பிரின்சிபால் ஓடி வந்தார்கள். முதலிலே தடி அடி கொடுக்கப் பட்டதில்லை. முதலிலேயே துப்பாக்கியால் கூட்டு இருக்கிறார்கள், இந்த மன்றத்தில் அந்தப் பகுதி எம்.எல்.ஏ.-க்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கெல்லாம் தெரியும், சொல்லுவார்கள். குண்டு அடிப்பட்ட காபிரியேல், முத்தையா ஆகிய இரண்டு மாணவர்கள் மீதும் தனித்தனி குண்டுகள் பாய்ச்சப் பட்டிருக்கின்றன. காபிரியேல் ஒரு திசையில் இருந்திருக்கிறார். முத்தையா அவருக்கு இடது கைப்பக்கம் எட்டு அடி தள்ளி நின்றிருக்கிறார். காபிரியேல் காலில் பாய்ந்த குண்டு, முத்தையாவைத் தாக்க முடியாது. ஏனென்றால் அவர் எட்டு அடி தள்ளி நின்றிருக்கிறார். ஆகவே, முத்தையாவைத் தாக்கிய குண்டு வேறு, காபிரியேல் மீது பாய்ந்த குண்டு வேறு. இன்னொரு சத்தமும் கேட்டது என்று பிரின்சிபால் சொல்கிறார்கள். அது முன்றாவது குண்டு.

இந்த சம்பவத்தைக் கண்டித்து நிதிபதி விசாரணை கோரி 400-க்கு மேற்பட்ட வழக்கறிஞர்கள் குமரிமாவட்டத்தில் இரண்டு நாட்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகாமல் எதிர்ப்பைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். தூத்தர், நாகர்கோவில் சம்பவங்கள் குறித்து நடைபெற்ற தடைப்படுத்தப்பட்ட கண்டணக் கூட்டத்தில் பேசிய எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த வழக்கறிஞர் பாலன், மற்றுமூள்ளவர்கள் பேரில் தொடரப்பட்டுள்ள வழக்கில் அவர்கள் சார்பில் முதல் நாள் விசாரணையில் 200 வக்கீல்கள் ஆஜராயினர். நாகர்கோவிலிலே இருக்கும் எல்லா எம்.எல்.ஏ.-களும், மற்றும் பெரிய தலைவர்களும் அதைப்பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய திரு. நேசமணி அவர்கள், 'நா வேட்டை' என்று அந்த நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 'மிருகத்தனமான காரியம்' என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[19th January 1965]

MR. SPEAKER: The hon. Member need not go into such extent. He need not lose temper and get emotional.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: 'கலெக்டர் வந்தார்' என்று சொன்னார்கள். நான் இதைக் குறித்து ஆதாரத்தோடு சொல்ல முடியும். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அமர்ந்திருக்கும் இடத்தில் கலெக்டர் நின்றார் என்று வைத்துக் கொண்டால் நமது மந்திரி ராமய்யா அவர்கள் இருக்கும் இடத்தில்தான் நாயக் அனந்தப்பன் நின்று சுட்டிருக்கிறான். கலெக்டர் முன்னாலே, போலீஸ் சூப்பிரண்டு முன்னாலே

MR. SPEAKER: The hon. Member need not go into such details.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இவர்களுக்கு முன்னால் தான் அது நடந்தது. 'மூன்று முறை' துப்பாக்கி வெடித்ததையும், மற்ற தெரிவான விவரங்களையும் பிரின்ஸிபாலே சொல்லியிருக்கிறார்.

'The Police did not inform the Principal of their arrival nor did the Principal seek their help at any stage'.

இது ஒரு விவரம்.

'The students did not shout slogans, cause any hindrance to traffic'.

இது இரண்டாவது விவரம்.

"Interference of the Police was uncalled for and unwarranted."

இது மூன்றாவது விவரம். மற்ற விவரங்கள்:

"There was no clear announcement to the students by the Police banning any assembly".

"The lathi charge started immediately after the announcement, giving no time at all to the students to disperse."

"No warning was given, before the Police resorted to firing. The two boys were shot while they were well within the College Compound."

"The firing was done in the presence of the District Collector, the Superintendent of Police and the Deputy Superintendent of Police."

"Tear gas was used only after the firing."

என்று தெரிவாக இருக்கிறது. எல்லா எம்.எல்.ஏ.-க்களும் அறிவார்கள். அந்த மாவட்டமே அறியும் இவ்வளவு பெரிய அக்கிரமமான அடக்கு முறையை இன்றையதினம் 'ஏதோ வந்தார்கள், போனார்கள்' என்று சொல்கிறார்கள். இந்த அத்துமீறிய காரியத்தில் கலெக்டருக்குப் பொறுப்பு இல்லையா? கலெக்டரின் கீழ் உத்தியோகஸ்தரான ஆர். டி. ஓ. வைக் கூப்பிட்டு, இதை விசாரிக்கும்படி சொல்வது எப்படி சரியாகும். கலெக்டருடைய களங்கத்தைத் துடைப்பதற்காகவாவது இதை நீதி விசாரணைக்கு விட வேண்டாமா? "கலெக்டர் பெரிய இல்லையா? அவர் பொறுப்புள்ள அதிகாரிதானே" என்றெல்லாம்

19th January 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

என்றெல்லாம் சொல்லலாம். அவர் முன்னால் தான் சிட்டுக்குருவியைச் சடுவது போல் சுட்டிருக்கிறார்கள். கேட்டால் கல்லாலே அடித்தார்கள் என்கிறீர்கள். அந்தக் கம்பவுண்டில் கற்கல் இல்லை.

MR. SPEAKER: The matter is before a Court of law.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இவ்வளவு அக்கிரமமாக நடைபெற்ற ஒரு காரியத்தில், “கேப்ரியலுக்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம், முத்தையாவுக்கு மூவாயிரம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம்” என்று சொல்வதைப் பார்க்கும்போது, செய்த குற்றத்திற்கு அரசாங்கம் கொடுக்கும் அபராதத் தொகையாகத்தான் இது இருக்கிறதே தவிர, நஷ்ட ஈடு ஆகாது என்று தான் நான்கருதுகிறேன். அங்கு நடந்த நிகழ்ச்சி எனக்கு மிகுந்த வருத்தத்தைக் கொடுக்கிறது. கேப்ரியல் என்ற மாணவன் குக்கிராமத்தில் ஒற்றையடிப் பாதையில்.

MR. SPEAKER: The hon. Member has already taken 22 minutes. He should finish his speech in two minutes.

SRI K. A. MATHIALAGAN: Sir, I want five more minutes.

MR. SPEAKER: The hon. Member has already taken 22 minutes and he should finish his speech at 11-25.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கேப்ரியல் என்பவர் ஒற்றையடிப் பாதையை ஒட்டிய இடத்தில் வசிப்பவர். இன்னொருவர், சர்க்கார்பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டில் வேலை பார்க்கிறவரின் பிள்ளை. இந்த இரண்டு பேர்களும் பாதிக்கப்படும் அளவிற்கு அத்துமீறிய துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்றிருக்கிறது. இதைக் குறித்து நீதி விசாரணை தேவை இல்லை என்று சொல்லுகிற இந்த அரசாங்கத்தின் மீது நாட்டு மக்கள் எப்படி உண்மையான மதிப்பு வைக்க முடியும்?

மனித உயிர் புனிதமானது என்பதை அரசாங்கம் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டாமா? திருவனந்தபுரம் எக்ஸ்ப்ரஸ் விழுந்ததற்கு என்ன காரணம்? கோடைக்காலனுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் அன்னசமுத்திரம் என்னும் கண்மாயின் கரை உயர்த்தப்படவில்லை. கரை உயர்த்தப்படாததன் காரணமாக, வெள்ளம் வந்து கரையை அரித்துக்கொண்டு போய்விட்டது. அதன் காரணமாக வெள்ளம் தண்டவாளத்தை அரித்து விபத்து ஏற்பட்டது. அதற்கும் நமது மாநில அரசாங்கம் தான் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டும். அன்னசமுத்திரம் என்கிற கண்மாயின் கரை மூன்று அடி உயர்த்தப்படவேண்டும் என்று இரயில்வே அதிகாரிகள் ஆறு வருஷங்களாக எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்தக் கரை உயர்த்தப்படவில்லை. அதன் விளைவாக திருவனந்தபுரம் எக்ஸ்ப்ரஸ் கவிழ்ந்திருக்கிறது. எனவே, கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக நான் மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். கவர்னர் உரைக்கு நன்றி செலுத்தும் வாய்ப்பில் நான் இல்லை. எல்லாப் பொருள்களும் விலை உயர்ந்து விட்டது. மக்களுடைய உயிர் ஒன்றுதான், சாதாரண அற்ப பொருளாகவும், மிக மிக மலிவான பொருளாகவும் ஆகிவிட்டது.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [19th January 1965]

இந்த அரசாங்கத்திற்கு மக்களுடைய உயிரை அறப்பப் பொருளாக மலிவுப் பொருளாகக் கருதுகிற ஒரு அரசாங்கத்தின்மீது இன்றைக்கு மக்கள் நம்பிக்கை இழந்துவிட்டார்கள் . . .

கனம் சபாநாயகர்: நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தில், பேச வேண்டியதையெல்லாம் அப்பொழுதே கனம் அங்கத்தினர் பேசி விட்டார்கள். இப்பொழுது கவர்னர் உரையின் மீது பேச வேண்டியதை மட்டும் பேசலாம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கவர்னர் பெருமான் நிகழ்த்திய உரைக்கு நானும் நன்றியைத் தெரிவித்திருப்பேன். ஆனால், இந்த மாநிலத்தை ஆண்டு வரும் இந்த அரசாங்கம் மக்களுடைய நம்பிக்கையை இன்றைக்கு இழந்துவிட்டது. எல்லா மக்களுடைய சகல பாதுகாப்புக்கும் இந்த அரசாங்கம் . . . (மணியடிக்கப் பட்டது)

* திரு. வீ. ராமநாதன்: மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்ற முறையிலே நண்பர் திரு. தண்டா யுதபாணி பிள்ளை கொண்டுவந்த நன்றி தெரிவிக்கும் பிரேரணையை வழிமொழிகின்ற முறையிலே என்னுடைய கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

1965-ஆம் ஆண்டில் நடைபெறுகின்ற முதல் கூட்டத்தில் மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையாற்றியிருக்கின்றார்கள். 1964-ஆம் ஆண்டு, தமிழகத்திற்கு மட்டுமல்ல, இந்தியாவிற்கு மட்டுமல்ல, உலகத்திற்கே ஒரு கொடிய ஆண்டு என்பதை எல்லோரும் அறிவோம்.

MR. SPEAKER: Let the hon. Member come to the point.

திரு. வீ. ராமநாதன்: ஆசியாவின் ஜோதி, உலக உத்தமன் நேருஜி 1964-ம் ஆண்டிலே தான் மறைந்தார். அமெரிக்காவின் ஒப்பற்ற தலைவர் கென்னடியும் சென்ற ஆண்டில்தான் மறைந்தார். ருஷ்யாவின் பிரதமர் குருஷ்சேவும் அந்த ஆண்டில் தான் பதனியிலிருந்து நீங்கிவிட்டார். அதுபோல் நம்முடைய தமிழகத்தில் கூட, பல கொடுமையான நிகழ்ச்சிகள் நடந்துவிட்டன.

இராமேசுவரம் நிகழ்ச்சியைப்பற்றி எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஏதிரக் கட்சித் தலைவர்கள் எல்லோரும் மேடைகளிலே முழங்கிக்கொண்டு வருவது இராமேசுவரப் பிரச்சினை தான். ஆரம்பத்திலே அவர்கள் திராவிட நாட்டுப் பிரச்சினையைப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள் . . .

MR. SPEAKER: Let the hon. Member speak on the motion before the House and not speak as though he is speaking on the platform.

திரு. வீ. ராமநாதன்: ஆகவே, இராமேசுவரத்தில் நடந்த அந்த நிகழ்ச்சியைக் குறித்து எல்லோருமேதான் வருத்தப்படுகின்றோம். ஏதோ எதிர்க்கட்சியினர் மட்டும் தான் வருத்தப்படுவது போல் பேசுவது அழகல்ல என்று நான் கூறிக்கொள்ள

19th January 1965] [திரு. வீ. ராமநாதன்]

விரும்புகிறேன். அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே, இராமேசுவரம் தீவைச் சுற்றிச் சுவர் கட்டியிருக்கலாம் என்று கூறினார்கள். ஆனால், சுவர் கட்டியிருந்தாலும் கூட, இயற்கையின் சீற்றத்தைச் சுவரால் மட்டும் தவிர்த்திருக்க முடியாது; கடலரிப்பைத்தான் அந்தச் சுவர் தாங்கியிருக்கலாமே தவிர, சீற்றத்தை அந்தச் சுவரால் தாங்க முடியாது என்று நான் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அப்படிச் சுவர் கட்டித் தடுத்திருக்க முடியும் என்றால், பழம் பெரும் நகரமாகிய காவிரிப்பூம்பட்டினம் கடலில் மூழ்கியிருக்க வேண்டியதில்லை என்று பூம்புகாரைப்பற்றிச் சிறப்பாகப் பேசுகின்ற அவர்களுக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அப்பேர்ப்பட்ட சோக நிகழ்ச்சி அங்கே நடந்திருக்கிறது. அதற்காக, இந்தியாவின் எல்லாப் பகுதி களிலிருந்தும், ஏன், வெளிநாடுகளிலிருந்தும் கூட, நம்முடைய தமிழ்நாட்டு அரசாங்கத்திற்கு உதவித்தொகை வந்திருக்கிறது. இந்த நேரத்திலே ஒரு நடிகர் தனுஷ்கோடிப் பகுதிக்குச் சென்று பார்த்துவிட்டு, “அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கையில்லை. ஆகவே நான் கொடுக்கிற ஒரு லட்ச ரூபாயை நேராக அங்குள்ள மக்களுக்குக் கொடுக்கிறேன்” என்று கூறுகின்றார். அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கை கொண்டு தான் இந்தியாவிலிருக்கும் அத்தனை பேர்களும் உதவித் தொகை அளித்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கை கொண்டு தான் அமெரிக்கா போன்ற வெளிநாடுகளும் கூட உதவித் தொகை அளித்திருக்கின்றன. அப்படியிருக்க, நம் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த அந்த நடிகர் கொடுக்கின்ற ஒரு லட்ச ரூபாய் உண்மையாகவே அந்தப் பகுதி மக்களுக்குப் போய்ச் சேர்கிறதா என்பதை அரசாங்கம் கண்காணிக்கவேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில், ‘இராமேசுவரம் தீவில் இத்தகைய நிலை ஏற்பட்டதால், சேதுசமுத்திரம் கால்வாய்த் திட்டத்தைக் கூடிய விரைவில் நிறைவேற்றுவோம்’ என்று கூறியிருக்கிறார்கள். சேது சமுத்திரம் கால்வாய்த் திட்டத்தை விரைவில் நிறைவேற்றினால், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கும், பர்மாவிலிருந்தும், இலங்கையிலிருந்தும் வருகின்ற மக்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவுப் பிரச்சினையைப்பற்றியும் கவர்னர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். கடந்த 1964-ம் ஆண்டில் பல கொடிய நிகழ்ச்சிகள் நடந்தது போல, உணவு நெருக்கடியும் நம்முடைய நாட்டிலே ஏற்பட்டுவிட்டது. அப்பொழுது, எதிர்க்கட்சியினர் உணவு நெருக்கடியைச் சமாளிப்பதற்குத் தகுந்த யோசனைகளை அரசாங்கத்திற்குக் கூறவில்லை. அந்த உணவுப் பிரச்சனை ஒன்றைமட்டும் வைத்துக்கொண்டு, 1967-ஆம் ஆண்டில் ஆட்சியைப் பிடிப்போம் என்று கூறுகிறார்களே தவிர, உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கக்கூடிய வழிமுறைகளை, யோசனைகளைத் தெளிவாக எதிர்க்கட்சியினர் கூறவில்லை என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. வி. ராமநாதன்] [19th January 1965]

11-30
a.m.

தற்போது நாட்டிலே அரிசிப் பிரச்சினை மிக மிகச் சீரடைந்து வருகிறது. 1964 அக்டோபரில் இருந்த நிலை மாறி இப்போது நாட்டில் மக்களுக்கு இலகுவாக அரிசி கிடைக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். உணவு நெருக்கடி நாட்டிலே ஏற்பட்ட நேரத்திலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும், மற்றும் நிர்வாகத்தில் இருக்கின்றவர்கள் எல்லோரும் சிறப்பாகப் பணியாற்றினார்கள் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையிலே, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குகின்ற முறையிலே சிறிய பாசனத் திட்டங்களை விரைவிலே நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன என்று கூறியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய பகுதியில் இருக்கின்ற முக்கியமான திட்டமான குடகனறுத் திட்டத்தைப் பற்றி பரிசீலனை செய்து உடனடியாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று பணிவோடு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடகனறு திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் எங்களுடைய பகுதி செழிப்பு அடைவதோடு கூட, அந்தப் பகுதி மக்கள் வாழ்வு செழிப்படைவதோடு கூட, நாட்டிலே உணவு உற்பத்தி பெருகவும் வழி ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய அரசாங்கமானது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை விட அதிகமான தொகையைச் செலவழித்து சிறப்பாகத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி இருக்கிறது. அதற்காக நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வேளாண்மை, மின் சக்தி, தொழில் போக்குவரத்து வசதிகள் அதிக துறைகளில் எல்லாம் நம்முடைய மாநிலம் சீரான வளர்ச்சி பெற்று வந்திருக்கிறது. அண்மையில் இராமேஸ்வரத்தில் புயலால் சேதம் விளைந்தபோது, நம்முடைய அமைச்சர்கள் எல்லாம் அங்கு சென்று பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குத் தங்களால் ஆன பணிகளை யெல்லாம் செய்தார்கள். இதனை யார் மறந்தாலும் தமிழகத்திலே இருக்கின்ற மக்கள் நிச்சயமாக மறக்க மாட்டார்கள்; மக்களுக்கு நிச்சயமாக அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று கூறிக்கொண்டு கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரைக்கு என்னுடைய மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரை என்றாலும் கூட அந்த உரை நமது அமைச்சரவையால் தயாரிக்கப் பட்டு, கவர்னர் பெருமான் வாயிலாக இந்த மன்றத்திலே ஆற்றப் படுகிற உரையாகையால் அந்த உரை இந்தச் சர்க்காருடைய போக்குகள், கொள்கைகள் எப்படிப்பட்டவை என்பதைக் காட்டுகிற ஒரு கண்ணடியாகத்தான் இருக்கிறது என்று எடுத்துச் கொள்ளவேண்டுமென்று கருதுகிறேன். அவர்களுடைய உரையிலே முதல் மூன்று, நான்கு பக்கங்களில் அண்மையில் இராமேஸ்வரத்தில் ஏற்பட்ட புயலால் விளைந்த கொடுமைகளைப் பற்றித் தான் கூறியிருக்கிறார்கள். இராமேஸ்வரத்திலே புயல் வருகிறது;

19th January 1965] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

அந்தப் புயல் கொடூரமாக, கடுமையாக உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது; அலைகள் கொந்தளிக்கிற கொந்தளிப்பு கடுமையாக இருக்கும்; கட்டுக்கு அடங்காததாக இருக்கும் என்பதைப் புயல் அறிவிப்பு விஞ்ஞானிகள் முன் கூட்டியே அறிவித்திருந்தும் கூட, அத்தகைய அறிவிப்பு மக்களுக்குப் பரவலாகத் தெரிவிக்கின்ற அளவுக்கு ஒலி பெருக்கி மூலமோ, தண்டோரா மூலமோ அறிவிக்கப்படவில்லை. அரசாங்கம் அதைப் பற்றி நன்றாக அறிந்திருந்தும் அதைத் தக்க சமயத்தில் முன்கூட்டியே அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு அறிவிக்காதது ஒரு குற்றம்; அப்படி அறிந்திருந்தும் அந்த மக்களை அந்தப் பகுதியிலிருந்து தக்க நேரத்தில் வெளியேற்ற எந்த வித முயற்சியும் எடுத்துக் கொள்ளாதது மற்றொரு குற்றம் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். அத்தகைய நடவடிக்கைகளை எடுக்காத குற்றத்திற்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன சமாதானம் சொல்ல இருக்கிறது என்பதை நான் அறிய ஆவலாக இருக்கிறேன். அந்த நேரத்தில் பாம்பன் பாலம் அடித்துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது பாலத்தின்மீது ரயில் விடப்பட்டு அதில் இருந்த அத்துணைபேரும் இறந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த ரயில் புறப் பட்டுச் செல்லக்கூடாது என்ற அறிவிப்புகள் இருந்தும் கூட அந்தவண்டியைச் செலுத்தியதற்குக் காரணம் என்ன? இவை பற்றியெல்லாம் கவர்னர் அவர்கள் உரையிலோ அல்லது நம் முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த கவன ஈர்ப்பு ஸ்டேட்-மெண்டிலோ கொடுக்கப்படவில்லை. ஏற்பட்ட புயலுக்குப் பின்பு மக்களைக் காப்பாற்ற ஹெலிகாப்டர்கள் மூன்று நான்கு நாட்கள் கழித்தே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ஹெலிகாப்டர்கள் இவ்வளவுக்கும் வெளிநாடுகளில் இருந்து கொண்டு வரப்பட வேண்டியதல்ல; டெல்லியில் இருந்துதான் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு ஏன் மூன்று நான்கு நாட்கள் தாமதம்? அந்த மூன்று நான்கு நாட்களில் இராமேசுவரத்திலும் மற்ற இடங்களிலும் மக்கள் எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். தென் ராஜ்யங்களான மைசூர் மாநிலம், கேரள மாநிலம், ஆந்திர மாநிலம், நம்முடைய தமிழக மாநிலம் இவற்றில் ஹெலிகாப்டர்கள் இல்லாத நிலைமை தற்போது இருக்கிறது என்பது இப்போது தெரிகிறது.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை.)

இது இராமேசுவரம் மக்களுக்கு ஹெலிகாப்டர் கொண்டு தக்க தருணத்தில் உதவி செய்ய முடியவில்லை என்பதைக் காட்டுவதோடு மட்டுமல்லாமல் நம்முடைய பாதுகாப்பு முயற்சிகளும் எந்த அளவுக்கு இருக்கின்றன என்பதை வெளிநாடுகள் அறிந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பாகவும் இருக்கிறது. வடக்கு எல்லையில் சீனர்கள் படைகளைக் குவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியைப் பார்க்கிறோம். கேரளம், தமிழகம் அமைந்துள்ள தென் எல்லையைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எந்த அளவு இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு மாநில அரசாங்கத்திற்கும் இருக்கிறது. பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி செய்ய ஹெலிகாப்டர் வர நான்கு நாட்கள் பிடிக்கிறது என்றால் தென்

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [19th January 1965]

எல்லையில் நம்முடைய பாதுகாப்பு பலவீனமாக இருக்கிறது என்பதை அறிகின்ற எதிரி தென் எல்லையின் மீது படையெடுக்கமாட்டானா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப் படுகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது எனக்குச் சரியாகப் புரியவில்லை. ஏதோ தென்னாட்டின் மீது படையெடுப்பு, சீனக்காரன் படையெடுப்பு என்றெல்லாம் ஏதோ சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சொல்வதைக் கொஞ்சம் விளக்கமாகச் சொல்லவேண்டும்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி செய்ய ஹெலிகாப்டர்கள் வர மூன்று நாட்களுக்கு மேல் ஆகின்றன. தென் மாநிலங்களில் ஹெலிகாப்டர்கள் இல்லையென்ற நிலைமை ஏற்பட்டு அதன் வாயிலாக . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : 'ஹெலிகாப்டர்' எதற்காக? இந்த மாதிரி விபத்துக் காலங்களில் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களா அல்லது யுத்தத்திற்கு வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களா என்பதைப் பற்றி விளக்கிச் சொன்னால் நான் அதைப் பற்றிப் பின்னால் விளக்க முடியும்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : யுத்தத்திற்கானாலும் சரி, இந்த மாதிரி விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன சமயத்தில் மக்களுக்கு உதவி செய்வதற்கானாலும் சரி, ஹெலிகாப்டர்கள் தென் மாநிலத்தில் இல்லை; குறிப்பாக தமிழகத்தில் இல்லை என்பது தெரிகிறது. அப்படி ஒரு ஹெலிகாப்டர் வாங்கி வைத்துக் கொள்ள நமக்குச் சக்தி இல்லையா? இத்தகைய பேராபத்துக் காலங்களில் மக்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் கொஞ்சம் கூடுதல் விலையானாலும் கூட ஹெலிகாப்டர்களை வாங்கி வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இராமேசுவரத்திலே இறந்தவர்கள் எண்ணிக்கை 500-க்கு அதிகப்படாது என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அரசாங்கத்தினுடைய பெரிய நிர்வாக இயந்திரத்தை வைத்திருக்கிற அமைச்சர் அவர்களே 490, 495, 497 என்று சரியாகப் புள்ளி விவரத்தைச் சொல்ல முடியாதபோது எங்களுடைய கட்சிச் செயலாளர் 3,000 பேர் இறந்திருப்பார்கள் என்று சொன்னால் 'எவ்வாறு கணக்கு?' என்று கேட்கிறார்கள். எங்கள் கட்சி செயலாளர் அவர்கள் சென்சஸ் கணக்கையும் தற்போதுள்ள ஜனத்தொகையையும் வைத்து ஊகமாக இரண்டாயிரம் அல்லது மூவாயிரம் பேர்கள் இறந்திருக்கக்கூடும் என்று கூறுகிறார்கள். அவ்வாறு ஊகிக்க நியாயம் உண்டு. புயல் நிவாரண நிதிக்குப் பிரதமர் நிதியிலிருந்து கணிசமான அளவுக்குக் கிடைக்கவில்லை, என்னுடைய கணக்குப்படி ஏதோ 70,000 ரூபாய் வரையிலே கிடைத்திருக்கக்கூடும் என்று கருதுகிறேன். அந்தத் தொகை சிறிது கூடலாம் அல்லது குறையலாம். அதல்ல

19th January 1965] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

இப்போதுள்ள பிரச்சினை. கனடா, அமெரிக்கா போன்ற வெளிநாடுகளில் இருந்து கூட இந்த நிதிக்கு ஏராளமான பணம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

அதே சந்தர்ப்பத்தில் வடக்கே பூகம்பங்கள் அல்லது வெள்ளத்தால் பாதிப்பு ஏற்பட்டால் நாம் எல்லாம் நம் தமிழகத்தில் இருந்து பெரும் நிதி திரட்டி அங்கு அனுப்புகிறோம். அதோடுமட்டுமல்ல. அங்குள்ள அமைச்சர்கள், மத்திய அமைச்சர்கள் ஓடோடி சென்று பெரும் தொகையை செலவழித்து அந்த நிலையைச் சமாளிக்க வேண்டிய அத்தனை நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கிறார்கள். பிரதமரின் புயல் நிவாரணநிதியில் இருந்து 70,000 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டால் அது போதுமா, அது கணிசமான தொகையா? புயல் நிகழ்ச்சி நடந்து ஏறக்குறைய ஒரு மாதம் ஆகப் போகிறது. இருந்தாலும் மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து நமக்கு எந்த அளவு உதவி கிடைத்தது என்று அறிய முடியவில்லை. உதவி கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். கிடைக்கும் உதவி கணிசமான உதவியாக இருக்குமா என்பது ஐயம். இந்த அளவிற்கு மாற்றந்தாய் மனப்பான்மையோடு மத்திய அரசாங்கம் நம் மாநில அரசாங்கத்தையும், நம் மாநில மக்களையும் பார்க்கிறது என்றால் அதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இங்கு எடுத்துச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அடுத்தாற்போல், பத்திரிகையாளர்கள் கூட ராமேஸ்வரத்தில் நடந்த கோர நிலைமைகளைப் பார்த்து செய்தி கொடுக்கிற அளவிற்கு சர்க்காரால் வசதி செய்து கொடுக்க முடியவில்லை. இலங்கையிலிருந்து பத்திரிகையாளர்கள் பார்த்து செய்தி அறிவித்த பின்னர்தான் ராமேஸ்வரத்தில் ஏற்பட்ட கோரக் கொடுமைகள் எல்லாம் நமக்கெல்லாம் தெரிந்தது.

அடுத்தாற்போல் இந்த சர்க்கார் இந்த நான்கு மாதங்களில் நான்கு முறை துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்திருக்கிறது. குந்தாவில் ஒரு முறை சுட்டது. அடுத்தாற்போல் கோவையில் அர்ஜுனனை சுட்டுக் கொன்றிருக்கிறது. அடுத்தாற்போல் கிழக்குப் பாகிஸ்தான் அகதிகள் முகாமில் நடந்தது பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அடுத்தாற்போல் நாகர்கோவில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது. கிழக்குப் பாகிஸ்தான் அகதிகள் முகாமில் ஒழுங்கினைமாக ஒரு அகதித் தாயிடம் போலீஸ் காரன் நடந்து கொண்டான். அவர்கள் தூரத்திக் கொண்டு சென்றார்கள். அதற்குப் பின்னர் காவல் நிலையத்தில் உள்ள காவலாளிக்கும் அகதிகளுக்கும் இடையே கை கலப்பு ஏற்பட்டது. அந்தக் காவலாளிக்கு பலத்த காயம் ஏற்பட்டது. அதற்காக சுடப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சுட்டதால் ஒருவர் இறந்தார். இன்னொருவருக்கு பலத்த காயம் ஏற்பட்டது என்று சொன்னார்கள். கிழக்குப் பாகிஸ்தானிலிருந்து துன்பப்பட்டு, வருத்தப்பட்டு அங்கிருந்து இங்கு வந்த அகதிகள் கிழக்குப் பாகிஸ்தானே மேல் என்று சொல்கிற அளவிற்கு, அவர்கள் திரும்பிச் செல்லும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதேபோன்று பர்மாவிலிருந்து தமிழகம் வந்த தமிழர்கள், பர்மாவிலிருந்து சொத்து, சுகம் அனைத்தையும் இழந்து தமிழகத்திற்குச் சென்றால் நல்லமுறையில் வாழலாம் என்று நினைத்து வந்தவர்கள் மீண்டும்

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்], [19th January 1965]

பர்மாவிற்கே சென்று விடலாமா என்று யோசிக்கிற அளவிற்கு சூழ்நிலை இருக்கிறது. இவற்றை யெல்லாம் பார்க்கிறபோது இலங்கையில் இருந்து ஏறக்குறைய பத்து லட்சம் தமிழர்களை நாம் இங்கு பதினைந்து ஆண்டுகளில் வரவேற்க இருக்கிறோம். இலங்கை வாழ் தமிழர்கள் இங்குள்ள சூழ்நிலையைக் கண்டு வருவார்களா என்பது சந்தேகம். அங்கு ஐம்பது நூறு ஆண்டுகளாக பரம்பரையாக வாழ்ந்து வந்தவர்கள். அவர்கள் பெரியவர்கள் எல்லோரும் அங்கு வாழ்ந்து வந்தவர்கள். நாடற்றவர்கள் என்ற நிலையில் பிரதம அமைச்சருடன் பேச்சு நடத்தி அவர்களை இங்கு வரவேற்கும் நிலையில் இருக்கிறோம். தமிழர்கள் நம்மிடம் வருவதில் ஆட்சேபணை இல்லை, இங்கு பர்மாவிலிருந்து வந்த அகதிகள் மீண்டும் அங்கேயே சென்று விடலாமா என்ற சூழ்நிலை இருக்கிற நேரத்தில், கிழக்குப் பாகிஸ்தான் அகதிகள் மீண்டும் அங்கேயே சென்று விடலாமா என்ற அளவிற்கு சூழ்நிலை இருக்கிற நேரத்தில் அவர்கள் வருவார்களா என்பது கேள்விக்குறியாக இருந்தாலும் நிச்சயமாக இங்குள்ள வாழ்க்கை வசதிகளை விட அங்குள்ள வாழ்க்கை வசதிகள் நல்லமுறையில் இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையை வாசனை நான் சில வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இராமேஸ்வரம் தீவு சம்பந்தமாக ஏற்பட்ட இயற்கைக் கோளாறால் கஷ்டப்பட்ட ஜனங்களுக்கு நான்கு மணி நேரத்திற்குள்ளாக ஹோம் மினிஸ்டர் அவர்களும், லீப்ட் மினிஸ்டர் அவர்களும் போய் வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். நான்கு நாட்களுக்குள்ளாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் போய் கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி, 33 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். இதைவிட என்ன செய்ய வேண்டுமென்று தெரியவில்லை. நந்தனார் கதைதான் எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. இரவோடு இரவாக அறுவடை செய்து விட்டு மறுநாள் சிதம்பரத்திற்கு போ என்று சொன்னது போல், எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் இந்த உலகத்தில் இருந்து கொண்டு பேசுகிறார்களா, அல்லது கலை உலகத்தில் இருந்து கொண்டு, அல்லது சினிமா உலகத்தில் இருந்து கொண்டு பேசுகிறார்களா என்று தெரியவில்லை. இதைவிட என்ன செய்ய முடியும் என்று சொல்ல அவர்கள் தயாராயில்லை, குற்றச் சாட்டுகளைத்தான் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக என் ஜில்லா சம்பந்தப்பட்ட சில கஷ்டங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் வடகிழக்கு பருவ மழை போய்விட்டது. கிட்டத்தட்ட 4½ லட்சம் ஏக்கர் நஞ்சைப் பகுதியில் ஒரு லட்ச ஏக்கராவது விளையும் என்பதே சந்தேகமாக இருக்கிறது. முக்கியமாக தீரவாசத்தில், தாம்பரபரணிப் பாசனத்தில் 85,000 ஏக்கர் இன்று இரண்டு தண்ணீர் அல்லது மூன்று தண்ணீரால் தீவு ஏற்படும் நிலையில் இருக்கிறது. ராமேஸ்வரத்தில் இயற்கைக் கோளாறினால் சேதம் ஏற்பட்டது. இங்கு முன் அறிவிப்பாக நான்கு மாதங்கள் பருவ

19th January 1965] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

மழை பெய்யாமல் நிலைமை மோசமாகியிருக்கிறது. ஆகவே உடனே செய்ய வேண்டியது, ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபிசரைப் போட்டு எங்கெங்கு என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன, எப்படி famine செய்ய வேண்டும், எப்படி விவசாய மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியும் என்று சொன்னால் நலமாயிருக்கும். ரெவின்யூ டிப்பார்ட் மென்டிடம் கொடுத்தால் அதைச் செய்ய சிறிது கஷ்டம் ஏற்படும். இது அவசரமாகச் செய்ய வேண்டியது. ஆகவே ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபிசரைப் போட்டு எப்படி எப்படிச் செய்தால் விவசாய மக்களின் கஷ்டம் தீர்ந்து அவர்களுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்று பார்த்து ரிப்போர்ட் செய்தால் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் உள்ளவர்கள் கஷ்டம் நிவர்த்தியாகும். கொள்முதலில் லெனி லிஸ்டம் வருவதாகத் தெரிகிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். அது மிகவும் நல்லது. அதில் கொள்கையை இரண்டு விதமாக மாற்றலாம். அரிசி விலை பல தரத்தில் இருக்கின்றன. நெல் வகையில் 20-ல் இருந்து 25 தினுசுகள் இருக்கின்றன. நிர்வாகக் கோளாறினால் விலைவாசி முன்பின் நிர்ணயம் செய்யப்படும். ஆகவே, வெள்ளை, சிவப்பு என்று இரண்டாகப் பிரித்து இரண்டிற்கும் உச்ச விலையை நிர்ணயம் செய்தால் பாடுபடுபவர்களுக்கு நன்மை ஏற்படும். ஷார்ட் டேர்ம் பாடி, லாங்க் டேர்ம் பாடி என்று இருக்கின்றன. ஷார்ட் டேர்ம் பாடிக்கு அதிக உரம் தேவை. லாங்க் டேர்ம் பாடிக்கு அந்த அளவிற்கு தேவையில்லை. ஆகவே செலவு இரண்டிற்கும் ஒன்றுதான். ஆகவே இப்படி இரண்டாகப் பிரித்துக் கொடுத்து விட்டால் ப்ரொடக்ஷனும் இன்க்ரீஸாகும். ஷார்ட் டேர்ம் பாடிக்கு அதிக உரம் போட்டு, பம்ப் செட் வைத்து உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதில் ஆர்வம் காட்டுவார்கள். கொள்முதல் செய்வதற்கு சர்க்கார் ரசீது கொடுக்க வேண்டும். இப்போழுது எல்லோரும் ரசீது கொடுத்து விட்டு நெல் வாங்கலாம் என்று இருக்கிறது. டீலர்ஸ்க்கும் அதிகாரம் கொடுப்பதாகத் தெரிகிறது. அவர்கள் தங்கள் சொந்த ரசீதை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். அதற்கு நம்பர் ஒன்றும் கிடையாது. ஆகவே சர்க்கார் முத்திரை இட்ட ரசீது கொடுத்து கொள்முதல் செய்தால் தவறுகள் ஏற்படாது. நெல்லுக்குப் பதில் அரிசி கொடுக்க ப்ரொட்யூசேர்ஸ் தயாராக இருந்தால் அதையும் சர்க்கார் வாங்கத் தயாராக இருக்கவேண்டும். இரண்டிற்கும் நெல்லுக்கும் அரிசிக்கும் கிட்டத்தட்ட பத்து ரூபாய் விலை கூடுதலாக இருக்கிறது. செலவு ஐந்து போக ஐந்து ரூபாய் அதிகமாக மிடில் மென்ருக்கு கிடைக்கிறது. ஆகவே ஐந்து ரூபாய் உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு கிடைப்பதாக இருந்தால் அரிசியாகக் கொடுப்பார்கள். அதுவும் தரமான அரிசியாகவும் கொடுப்பார்கள். உரக் கடனுக்கு நெல் கொடுக்க வேண்டும் என்று திட்டம் வகுத்தால் உற்பத்தி பெருக வழி ஏற்படும். அடுத்தபடியாக, உற்பத்தியைப் பெருக்க முக்கியமானது நீர்ப்பாசனம், இப்போதுள்ள நிலையில் விநியோகம் சரியாக இல்லை. “இக்விட்டபிள் டிஸ்ட்ரிப்யூஷன்” அவசியம். ஆங்காங்கு கம்யூனிட்டி கிணறுகள் வெட்டினால் ப்ரொடக்ஷன் அதிகரிக்கும். க்ராப் இன்ஷூரான்ஸ் மிகவும் தேவை. பல பேர்கள் புஷ்யிடங்களில் இதுபற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள், ப்ரொடக்ஷன்

[திரு. ஏ.ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [19th January 1965]

அதிகரிக்க இந்த க்ராப் இன்ஷூரன்ஸ் தேவை. நன்கு உற்பத்தி யாகக் கூடிய விதத்தில் நெல் தினுசுகளை விநியோகிப்பதாகத் தெரிகிறது. செமி ட்ரைட் பாடி விநியோகம் செய்தால் நலம். பல யிடங்களில் அந்தக் கிராப்பை உற்பத்தி செய்ய வழியிருக்கிறது என்று கூறிக் கொண்டு எனக்கு பேச சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் உரை மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்களுடைய உரை வரவேற்பதற்குரியதாக இல்லை. எங்கள் சுதந்திராக்கட்சித் தலைவர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் சொல்லியிருப்பது போல் இந்த உரை சாரமற்ற உரையாகத்தான் இருக்கிறது. அகில இந்தியாவிலேயே எங்கும் ஏற்படாத அளவுக்கு இந்த நாட்டில் ஏற்பட்ட கோரப் புயலைப் பற்றி கவர்னர் அவர்கள் உரையில் ஓளவுக்குச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் இதன் காரணமாக ஏற்பட்ட பொருட் சேதங்கள், உயிர்ச் சேதங்கள் இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் தெளிவாகச் சொல்லவில்லை. அங்கு ஏற்பட்ட உயிர்ச் சேதத்தைப் பற்றி ஒவ்வொரு வரும் ஒவ்வொரு கணக்குக் கொடுக்கிறார்கள். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் உயிர்ச்சேதமடைந்தவர்கள் 500 பேர்கள் இருக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தனுஷ்கோடி பஞ்சாயத்தின் ஐனத்தொகை 3,061. அங்கிருந்து 10—1—1965-ல் மண்டபம் காம்ப்புக்குக் கொண்டு வரப்பட்டவர்கள் 1,800 பேர்கள்—அதாவது 500 குடும்பங்கள். அப்படிப் பார்ப்பதும்போது மீதியுள்ள 1,261 பேர்களின் கதி என்ன? இதில் அதிகம் பேர்கள் மினவர்கள். இராமேஸ்வரம், தனுஷ்கோடி, ஒன்பபிடா போன்ற பகுதிகளிலிருந்து மீன் பிடிப்பதற்காகப் போனவர்களில் பாதிக்கு மேற்பட்டவர்கள் திரும்பவேயில்லை. நாங்கள் இதைப்போய்ப் பார்த்தபோது இதில் சுமார் 800 பேர்கள் இறந்திருப்பார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. இது தவிர ரயிலில் சென்ற 400 பேர்கள் மாண்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக சராசரி இவ்வழியில் போக்குவரத்து மூலமாக 26 ரூபாய் வசூல் வரும் என்று இதுவரை சொல்லப்பட்டு வந்தது. இப்போது சர்க்கார் மேற்பார்வையில் மூன்று லாக்டுகள் ஆறு தடவை போய் வருகின்றன, இப்போது சுமார் 1,000 ரூபாய் வரை வசூல் அதிகிறது என்று கணக்குக் கிடைக்கிறது. அப்படி யென்றால் 26 ரூபாய் என்று சொல்லி வந்தது தவறு, இதுவரை அதிகாரிகள் இதில் மோசம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று தான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. இவ்வாறு சொல்லப்படுகின்ற கணக்குகளை எல்லாம் பார்க்கின்ற நேரத்தில் திட்டவட்டமாக 2,461 பேர்கள் இறந்திருக்கலாம் என்று தெரிகிறது. அப்படியிருக்கின்ற நேரத்தில் அமைச்சர்கள் அங்கங்கே போய்விட்டு வந்து, எங்கு சென்றாலும் பிணங்கள், கடலில் பிணங்கள் என்றெல்லாம் சொல்லிவிட்டு, ஏதோ 300 அல்லது 350 பேர்கள் தான் இறந்திருப்பார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இவர்கள் ஏன் இதைக் குறைத்துச் சொல்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஏதோ இயற்கை கோளாறினால் புயல் வந்தது; அதன் காரணமாக இத்தனை பேர்கள் இறந்து

19th January 1965] [திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

போனார்கள், அப்படியிருக்கும்போது அமைச்சர்கள் ஏன் இதில் உண்மையைக் கூற மறுக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை? இவர்களா புயலை உருவாக்கினார்கள்? பயங்கரமான உயிர்ச் சேதங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன, அது மட்டுமல்ல, 24 மணி நேரத்திற்கு முன்னால் வானிலை இலாகாவின் அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். மண்டபம் காம்ப்பில் புயல் வரும் என்பதைக் குறிக்கக்கூடிய குண்டை கம்பத்தில் ஏற்றியிருக்கிறார்கள். இதே போன்று மற்ற துறைகளிலுள்ள அதிகாரிகள் எல்லாம் தக்க நேரத்தில் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்திருந்தால் மக்களைக் காப்பாற்றியிருக்க முடியும். முன்கூட்டியே தற்காப்பிற்காக தனுஷ்கோடியிலுள்ளவர்களை இராமேஸ்வரத்திற்கு கொண்டு வந்திருக்கலாம். ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இது போன்ற ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் முன்கூட்டியே அங்கிருந்த அதிகாரிகள் தனுஷ்கோடியிலிருந்தவர்களை ராமேஸ்வரத்திற்குக் கொண்டு வந்து காப்பாற்றியிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு இப்போது நடவடிக்கை எடுக்காதது அதிகாரிகளின் தவறு. அந்த முறையில் இவ்வளவு உயிர்ச் சேதங்கள் ஏற்பட்டதற்கு அரசாங்கம் தான் பொறுப்பேற்கவேண்டும். இன்றைய தினம் அங்குள்ள மக்கள் எவ்வளவு துன்பத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதை அங்குள்ளவர்கள் தான் புரிந்து கொள்ள முடியும். மனைவி மக்களை எல்லாம் இழந்து நிற்கும் மக்கள், சொத்து சுகங்களை எல்லாம் இழந்து நிற்கும் மக்கள், மக்களையும் கடலுக்குப் பலிகொடுத்து, தங்கள் சொத்துக்களை எல்லாம் கடலுக்குப் பலி கொடுத்துவிட்டு இன்று தாங்கள் வாழ்க்கையை எவ்வாறு மேற்கொள்வது என்பது தெரியாமல் தனித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மக்களின் நிலைமை ஹெலிகாப்டரிலிருந்து பார்த்துவிட்டால் மட்டும் தெரிந்துவிடாது. கீழே புள்ளவர்களின் கஷ்டத்தை மேலிருந்து பார்க்கால் தெரியாது, அவர்களுடைய கஷ்டங்கள் என்ன என்பதை நேராகச் சென்று பார்க்கும்போதுதான் தெரிகிறது. அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. காமாகாஜ் அவர்கள்கூட அங்கு போய் பார்த்துவிட்டு, அங்கு ஏற்பட்ட சேதம் மிகவும் சொற்பம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை சொற்பம் என்று சொன்னால் எதைத்தான் பெரிது என்று சொல்வார்கள் என்று தெரியவில்லை. இருக்கிற அத்தனை பேர்களும் இறந்தால் தான் பெரிதாகத் தோன்றுமோ என்னவோ, தெரியவில்லை. ஆட்சேதம் குறைவு, பொருட்சேதம் குறைவு என்றெல்லாம் சொல்லும்போது, என்ன ஏற்படும் என்றால் நமக்கு உதவி செய்ய முன் வருகின்ற அமெரிக்கா, கானடா போன்ற நாடுகள், மற்றும் இந்தியாவிலுள்ள மற்ற இடங்களிலுள்ளவர்கள் செய்கிற உதவி குறைந்து போவதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படும். மற்றவர்கள் எல்லாம் நமக்காக உதவி செய்யத் தயாராக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தான் நான் இதை வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையிலிருந்து 'நாங்கள் சகலவிதமான நிவாரண வேலைகளையும் செய்யப்போகிறோம், இதற்காக ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் அளவுக்குத் திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறோம்' என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இதுவரைக்கும்

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி] [19th January 1965]

அதாவது 22-12-64-லிருந்து 19-1-65-வரைக்கும் ஒன்றும் கொடுக்கப் பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவ்விதம் ஏதாவது கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் எவ்வளவு பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற கணக்கைத் தெரிவித்தால் நன்றாக இருக்கும். அங்குள்ள மக்களோ பட்டினியில் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இங்கு சொல்லப்படுவது என்னவென்றால், மாநில அரசு எதை வேண்டுமென்றாலும் சமாளிக்கும், பிறரிடமிருந்து எந்த விதமான உதவியும் தேவையில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் யார் உதவி செய்ய முன் வருவார்கள்? சமாளிக்க முடியும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதால் மட்டும் பிரயோசனம் இல்லை. உடனடியாக ஏதாவது செய்வதற்கு முன் வரவேண்டும். தெய்வாதீனமாக இரண்டு நாட்கள் கழித்து தனுஷ்கோடியிலுள்ள மக்களை இராமேஸ்வரத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சம்பவம் நடந்த பின்னால் இரண்டு நாட்களாக யாரும் தனுஷ்கோடிக்குப் போகவில்லை. இரண்டு நாட்களுக்கு பின்னால் அமைச்சர் திரு. ராமையா அவர்களும், போலீஸ் அமைச்சர் திரு. கக்கன் அவர்களும் ஏதோ ஓரளவுக்கு அந்த இடங்களுக்குப் போய்ப் பார்த்திருக்கிறார்கள். நினைத்தால் அப்போதே ஏதாவது செய்திருக்க முடியும். அரசாங்கத்தால் செய்ய முடியாதது ஒன்றுமில்லை. நான்கு தினங்கள் கழித்து ஹெலிகாப்டர் திருச்சிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டு, அதன் பிறகு தான் தனுஷ்கோடியிலுள்ள பகுதிகளுக்குச் சோற்றுப் பொட்டலங்களைப் போட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது. 150 அடி உயரத்திலிருந்து சாம்பார் சாதத்தையும், மற்ற பொருட்களையும் போட்டால் சாதம் எப்படியிருக்கும் என்பதைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டிய தேவையில்லை. போட்ட சாதங்கள் எல்லாம் சிதறி மோசமாக இருந்தது என்று நாங்கள் போயிருந்த நேரத்தில் அங்குள்ள மக்கள் எங்களிடம் சொன்னார்கள். வட எல்லையில் சினாவின் தகராறு ஏற்பட்ட நேரத்தில் உணவுப் பொருட்களைக் கொண்டு செல்வதில் என்னென்ன கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன என்பதை நாம் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறோம். அப்படியெல்லாம் தெரிந்தும் கூட இப்போதும் நாம் இதைக் கடைபிடிப்பதால் என்ன பிரயோசனம் ஏற்படும்? ஏன் இவ்வாறு பட்டினி போட்டுக் கொல்லவேண்டும் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். மீனவர்களை பார்க்கும்போது அவர்கள் சுமார் 35,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வலைகள் எல்லாம் கடலுக்குள் அடித்துச் செல்லப்பட்டு, அவர்கள் இன்றைக்கு எந்தவிதமான உதவியும் இல்லாமல் ஆதரவின்றித் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், முதலமைச்சர் அவர்கள் பல திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். கொடுக்கக்கூடியதைச் சீக்கிரமாகக் கொடுத்து விட்டால் அவர்களுக்கு எவ்வளவோ உதவியாக இருக்கும். ஆனால் அரசாங்கத்தின் திட்டங்களின்படி காலங்கடந்து உதவி செய்வதற்கு முற்பட்டால் இதற்கான உதவிகளை எல்லாம் பெற்றுக் கொள்ளும்போது, அவர்கள் எந்தவிதமான வேலைக்கும் உதவியில்லாத ஆட்களாக மாறக்கூடிய நிலையில் சக்தியிழந்த நிலையில் ஆகிவிடுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

19th January 1965] [திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

மேலும், நாங்கள் 14—1—65-ல் மண்டபம் காம்புக்கு காலீ 7 மணிக்குப் போயிருந்த போது 1,428 பேர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களுக்கு என்ன உணவு அளிக்கப்படுகிறது என்பதைப்பற்றி கேட்டோம். அவர்கள், 'நாங்கள் நன்றாக வாழ்ந்தவர்கள், இப்போது இங்கே பிச்சைக்காரர்களைப் போன்று நடத்தப்படுகிறோம் என்று சொல்லிக் கதறி அழுதார்கள். 'இவ்வளவு கஷ்டப்படுவதை விட, எங்களையும் கடல் அடித்துச் சென்றிருக்கக்கூடாதா' என்று வேதனையாகச் சொன்னார்கள். இந்த 1,428 பேர்களுக்கு எப்படி உணவு கொடுக்கப்படுகிறது என்பதைப்பற்றி விசாரித்தபோது மொத்தம் 140 படி அரிசியும் 4 படி பருப்பும் கொடுக்கப்படுவதாக தெரிய வந்தது. இந்த விவரங்களை அங்குள்ள டெபுடி கலெக்டர் திரு. நடராஜன் அவர்களே தெரிவித்தார்கள். இதை வைத்துக் கொண்டு தினமும் இரண்டு வேளைக்குக் கொடுக்கவேண்டும். எந்த அளவிற்கு உணவு கிடைக்கும் என்பதைப்பற்றி நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம். அது மட்டுமல்ல, குழந்தைகளுக்குச் சரியானபடி உணவு கொடுப்பதில்லை என்றும் தெரிய வந்தது. 'அவர்களுக்கு என்று கொடுக்கப் பட்டு வந்த அமெரிக்க பிஸ்கட், பால்பவுடர் இவைகள் எல்லாம் ஆகிவிட்டது, நாங்கள் என்ன செய்வது? என்று சொன்னார்கள். 'என் இந்த நிலை ஏற்பட்டது?' என்று கேட்டபோது, எங்களுக்குக் கிடைத்த பதில் என்னவென்றால், அரசாங்கத்தின் பணம் ஒன்றும் இதற்கு செலவிடவில்லை. நன் கொடையாக கிடைத்த பணத்திலிருந்து தான் இதுவரை சோறு போடப்பட்டு வருகிறது. இதற்கென்று ஏழெட்டு லட்ச ரூபாய் வசூலாகியிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்தார்கள். இது உண்மையானது என்பதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இது உண்மையாக இருக்குமானால் ஏன் இவர்களுக்கு வயிறு நிறைய சோறு போடக்கூடாது என்று தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் பேசும்போது இதனால் பாதிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு குடும்பத்தினருக்கும் 100 ரூபாய் வீதம் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் இதுவரையிலும் எந்த உதவியும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஏதோ சட்டசபை கூடவிருக்கிறதே என்று நினைத்து, கழிந்த இரண்டு நாட்களில் ஏதாவது கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் கொடுத்திருக்கலாம். கொடுக்கப்படுகிற ரூபாய் 100 ஆக இருந்தாலும் சரி, 500 ஆக இருந்தாலும் சரி, கொடுக்கப்படுவதைச் சீக்கிரமாக கொடுத்தால் அவர்கள் அதன் மூலமாக ஏதாவது தொழில் செய்து, மக்கடை வைத்தோ அல்லது வேறு எந்த விதத்திலோ அவர்களுடைய வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். இந்த முறையில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் குடும்பத்தினர்களுக்கு மறுவாழ்வு ஏற்படக்கூடிய வகையில் உடனடியாக ஏதாவது உதவி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நோத்திலே இன்றைக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது புயலினால் படகுகள் உடைந்து சேதமாகியிருக்கின்றன, அப்படி உடைந்த படகுகளைச் சீர்படுத்துவதற்கு 2,000 ரூபாய் கொடுக்கப் போகிறோம், 1,000 ரூபாய் மான்யமாகவும், 1,000 ரூபாய் கடனாகவும்

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி] [19th January 1965]

12-00
noon.

கொடுக்கப்போகிறோம்” என்று சொன்னார்கள். ஒரு படகு செய்வதற்குக் குறைந்தது 3,000 ரூபாய் ஆகும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு படகில் ஐந்து குடும்பங்கள் சேர்ந்து வேலை செய்து வருகின்றன. ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒரு நைலான் வலை என்ற முறையில் ஐந்து வலைகள் தேவைப்படுகின்றன. ஒரு வலைக்கு 20 கிலோ நைலான் நூல் வீதம் 100 கிலோ நூல் தேவைப்படுகிறது. ஒரு கிலோ நூல் 33 ரூபாய் ஆகிறது. இந்த நைலான் நூலை வெளி நாட்டிலிருந்து வாங்கிக் கள்ளத் தனமாகத்தான் கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது, அப்படிக் கொண்டுவரும்போது கஸ்டம்ஸில் பிடித்துக்கொள்கிறார்கள் என்று அங்கே உள்ளவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடன்களை வசூல் செய்வது நீண்ட தவணைகளில் இருக்கவேண்டும். கொடுக்கக் கூடிய கடன்களை ஆறு தவணைகளில் மூன்று பசலில் வாங்குவதற்கு எண்ணம் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். கிட்டத்தட்ட 20 ஆண்டு நீண்ட தவணைகளில் வழங்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். அதே நேரத்தில் இராமேஸ்வரத்தில் திரு. முத்துக் கருப்பன் அம்பலம் என்பவருக்கு மாத்திரம் சொந்தமான 20 படகுகள் புயலினால் சேதமடைந்து ஒரு லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எல்லோருக்கும் புனர்வாழ்வு அளிக்க சர்க்கார் சகல வசதிகளையும் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தின் இரண்டு பக்கங்களிலும் கடல் இருப்பதால் அந்தப் பகுதியில் புயல் வருமானால் அல்லது மழை வருமானால் மக்களுக்கு முன்னறிவிப்பாக அங்கே சங்கு ஒலிக்கவேண்டும். அந்த சங்கு எப்போதும் ஒலிக்கக் கூடாது. மழை வருகிறது என்றால், புயல் வருகிறது என்றால் உடனே அந்த சங்கு ஒலிக்க வேண்டும். அந்த முறையில் கடற்கரையில் ஏற்பாடு செய்ய அரசாங்கம் முயலவேண்டும். புயல் வருகிறது என்று தெரிவதற்கு முன் மீனவர்கள் கடலுக்குள் சென்று விட்டால் அவர்களைக் காப்பாற்ற ஸ்டீம் லாஞ்ச்சோடு அவசர காவல் படை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அவர்களுடைய உயிரைக் காப்பாற்ற முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த தனுஷ்கோடியிலும், இராமேஸ்வரத்திலும் பல வீடுகள் தரை மட்டமாக ஆகியிருக்கின்றன. அனுகுண்டு போடப்பட்ட ஹிரோஷிமா போல அங்கே வீடுகளெல்லாம் தரை மட்டமாக ஆகியிருக்கின்றன. கவர்னருடைய அறிக்கையிலே இது கைவிடப்பட்ட மாதிரி இருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு நகரத்தில் குண்டு விழுமானால், யுத்தம் முடிந்தவுடனே அங்கு புதுப்புது வீடுகளைக் கட்டுவது போல வீடுகளைக் கட்டி, யுத்த கால அடிப்படையில் காரியங்களைச் செய்து, அவர்களிடமிருந்து நீண்ட காலத் தவணைகளில் திரும்பப் பெறும் முறையில் செய்து அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அரியலூர் விபத்து ஏற்பட்ட சமயத்தில் திரு. ரத்தின முதலியார் என்பவரை நிதிபதியாகப் போட்டு உயிரிழந்தவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தார்கள். அதே போல

19th January 1965] [திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

இங்கேயும் ஒரு நீதிபதியை நியமித்து உயிரிழந்தவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும்.

பாம்பன் திட்டமும், சேதுசமுத்திரம் திட்டமும் வரவில்லை. சேதுசமுத்திரம் திட்டம் வருமானால் மக்களுக்கு வாழ்வு அளிக்க முடியும். அவர்களுக்குப் புனர்வாழ்வு அளிப்பதற்காக சேது சமுத்திரம் திட்டத்தை மேற்கொள்ளப் போவதாக கவர்னர் அறிக்கையில் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் எப்போது வரப் போகிறது என்று தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு எப்போது புனர் வாழ்வு வரப்போகிறது என்றும் தெரியவில்லை. இதையெல்லாம் காரணம் காட்டாமல் அவர்களுக்கு உடனடியாக நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் பரமக்குடி, சிவகங்கை, இராமநாதபுரம், திருவாடானை தாலுகாக்களில் பல லட்சக்கணக்கான ஆடு மாடுகள் சேதம் அடைந்திருக்கின்றன. நான் முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன், பயிர் பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் வேண்டும் என்று. 'காட்டில்' இன்ஷூரன்ஸ் வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த சமயத்தில் அமலில் இருந்தால், இழந்த சொத்துக்களுக்கு அரசாங்கத்திடமிருந்து நஷ்ட ஈடு கிடைக்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு அரசாங்கம் மிகவும் துரிதமாக வேலைகளை எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. வை. சங்கரன்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரைக்கு நன்றி செலுத்தும் முறையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

நாட்டில் ஏற்பட்ட இயற்கையின் கொடுமை, மற்றும் இன்றுள்ள உணவு நிலைமை மற்றும் பல பிரச்சனைகளை விரிவாக எடுத்துச் சொல்லி, அது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் செய்துள்ள பல்வேறு வேலைகள், எடுத்துக்கொண்டுள்ள பல்வேறு நடவடிக்கைகள், பரிகாரங்கள், நிவாரண வேலைகளைப்பற்றி விரிவாக கவர்னர் பெருமான் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, இராமேசுவரம், தனுஷ்கோடி பகுதியில் எடுக்கப்பட்டு வரும் நிவாரண வேலைகளைப்பற்றியும், அவர்களுடைய புனர்வாழ்வுக்காக சேது சமுத்திரம் போன்ற பல திட்டங்களையும் எடுக்க இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நிவாரண வேலைகள், ரிஸ்ட்ரீஷன் என்று சொல்லக்கூடிய முறையில் துரிதமாக செய்யப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. அதே சமயத்தில் ரீஹாபிலிட்டேஷன் என்ற புனர்வாழ்வுத் திட்டங்களையும் உடனடியாக கையாள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புனர்வாழ்வுத் திட்டம் ரீஹாபிலிட்டேஷன் ஸ்கீம் என்று திட்டம் போட்டு அவர்களுக்கு புனர்வாழ்வு அளிக்க ஒரு சில மாதங்கள் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இதிலே அடிப்படை தத்துவம் மறக்கப்படுகிறது. திக்கற்றவர்களுக்கென்று புனர்வாழ்வுத் திட்டம் போடப்படுகிறது. திக்கற்றவர்களுக்காக திட்டம் போட ஒரு சில மாதங்கள் ஆகின்றன. திட்டம் போட்டு அதை அமல் நடத்துவதிலே சில மாதங்கள் ஆகின்றன. ஆக இந்தக் கால தாமதத்தினால் திக்கற்றவர்

[திரு. வை. சங்கரன்] [19th January 1965]

களாக இருக்கக் கூடியவர்கள் வாழ்வு அற்று விடுகிறது. வாடும் செடிக்கு தண்ணீர் ஊற்றுவதென்றால் ஒரு சில நாட்களுக்குள் ஊற்றவேண்டுமேயல்லாது, நன்றாக வாடிய பிறகு ஊற்றினால் ஒன்றும் பிரயோசனம் இல்லாமல் செத்துவிடும். உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால் பொற்கொல்லர் பிரச்னையிலே உதவித் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி, பின் அதை அமலுக்கு கொண்டுவர பல மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. அவர்களுக்குக் கல்விச் சலுகை கிடைக்க மேலும் சில காலம் பிடித்தது. அந்த மாதிரி இல்லாமல் இந்தப் புனர்வாழ்வுத் திட்டங்கையாவது சீக்கிரம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆதலால் சேதுசமுத்திரம் திட்டம், தூத்துக்குடித் திட்டம் ஆகியவைகளை சீக்கிரமாக அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் நான்காவது திட்டத்திற்குத் தள்ளி விட்டால் அவர்களுடைய புனர்வாழ்வும் தள்ளிப்போய்விடும். ஆகவே உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

புனர்வாழ்வு திட்டங்களின் அளவு நிர்ணயிக்கப்பட்டன. சத்துவார்த்தமாக அதிலே ஒரு கஷ்டம் இருக்கிறது. இத்தனை லட்சம் ரூபாய், அத்தனை லட்சம் ரூபாய் என்று சொல்லுவது இல்லாமல் எத்தனை எண்ணிக்கை மக்களுக்குப் புனர்வாழ்வு அளிப்பதற்கான திட்டம் என்று மக்கள் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் அமையவேண்டும். இதிலேயும் பார்க்கிறோம். பொற்கொல்லர் பிரச்னையிலும், முதியோர் பென்ஷன் திட்டத்திலும் இந்த மாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டது. இத்தனை லட்சம் என்று சொன்னாலும், ஒரு குறைந்த பகுதி பேர்களுக்குக்கூட நிவாரணம் போதவில்லை. அந்த முறையில் இல்லாமல் எல்லோருக் தம் புனர்வாழ்வு அளிக்கும் வகையில் திட்டங்களை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக தனுஷ்கோடி, இராமேசுவரம் சம்பந்தமாக மத்திய அரசாங்கம் கணிசமான அளவுக்கு உதவி கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவர்களிடமிருந்து தக்க அளவுக்கு உதவியைக் கேட்பதற்கு உண்மையான வாதம் இருக்கிறது. இராமேசுவரத்திற்கு வட நாட்டு யாத்ரிகர்கள் வருகிற காரணத்தினால்தான் முக்கியத்துவமும் விசேஷமும் ஏற்படுகிறது. இதைப் பற்றி மத்திய சர்க்காரிடம் வலியுறுத்திக் கூறி, புனருத்தாரணம் செய்ய, அங்கு உள்ளவர்களுக்கு புனர்வாழ்வு அளிக்க ஏற்படும் செலவில் பெரும் பகுதியை மத்திய சர்க்கார் ஏற்கும் வகையில் வலியுறுத்திச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இனியாவது நாம் இதை ஒரு படிப்பினையாக கொள்ள வேண்டும். சில ஹெலிகாப்டர்களை இங்கே சதர்ன் ரீஜனில் ஸ்டேஷன் செய்து இத்தகைய நேரங்களில் உபயோகப் படுத்திக்கொள்ளும் முறையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதோடு மத்திய சர்க்கார் சைக்ளோனிக் ரிஸர்ச் ஸ்டேஷன் அமைக்க இருப்பதாகத் தெரிகிறது; பொதுவாக தெற்குப் பிராந்தியங்களில்தான் சைக்ளோன் உருவாகிறது. ராடார் எக்ஸிப்மெண்ட் டோடு இந்த பிராந்தியத்தில் சீக்கிரத்தில் அமைத்து அதன் மூலம் மக்களுக்கு முன்கூட்டி எச்சரிக்கை செய்யும் முறையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

19th January 1965] [திரு. வை. சங்கரன்]

முதியோர் பென்ஷன் சம்பந்தமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மதுரை ஜில்லாவில் 10,000 பேர்கள் மனுச் செய்து கொண்டதில் 3,000 பேர்களுக்கு கொடுத்து பாக்கி 7,000 பேர்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. இதைப் பற்றி 'நிறுத்தப்பட்டுள்ளதா?' என்று கேட்டபோது, அரசாங்கத் தரப்பிலே போர தடவை என்ன சொன்னார்கள் என்றால், மனுக்களை ஸ்கூட்டினைஸ் செய்வதற்காகத்தான் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். தகுதியான கேஸ்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால், அங்கே ஸ்தல அதிகாரிகளைக் கேட்கும்போது அரசாங்கத்தில் நிறுத்தி விடும்படி சொல்லியாகிவிட்டது. கொடுக்கப்பட்டுள்ள 3,000 பேர்களில் யாராவது இறந்து போனால் அந்த இடங்களை மட்டும் நிரப்பலாம் என்று சர்க்குலர் வந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பல தடவைகள், முதியவர்கள், 70—80 வயது உள்ளவர்கள், நொண்டியாக உள்ளவர்கள், கண் இல்லாதவர்கள், குஷ்டரோகிகள் 10 தடவைகள் ஆர்.டி.ஓ. ஆபீசுக்குப் போய் வந்தும் அவர்கள் கிரான்ட் பண்ணுவது கிடையாது. ரெலினியூ இன்ஸ்பெக்டரைப் பிடித்து வீட்டுக்கே கொண்டு வந்து இன்வெஸ்டிகேஷன் ரிபோர்ட் செய்யச் சொல்லியும் நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. அவர்களுக்கு எந்த வித ஆதாரமும் இல்லாமல் சாம்பலைச் சாப்பிடும் நிலையில் பல முதியோர்கள் இருக்கிறார்கள். வீட்டுக்கு வரும்போதெல்லாம் ½ ரூபாய், 1 ரூபாய் கொடுத்து எத்தனை நாட்கள் தள்ள முடியும். அவர்களெல்லாம் அதிகாரிகளைச் சபிப்பார்கள். செய்வதாக இருந்தால் அத்தனை முதியவர்களுக்கும் கிடைக்கும் வகையில் ஸ்கீம் அமைக்கப்பட வேண்டுமே தவிர, லட்சக் கணக்கான ரூபாயை ஒதுக்கி விட்டு, அது முடிந்தவுடன் நிறுத்திவிட்டோம் என்று சொன்னால், 80 சதவீதம் பேர்களுக்கு கிடைக்காத நிலையில் அவர்கள் அதிகாரிகளைச் சபிக்கிறார்கள். முதியோர்கள் இப்படி தங்களுக்கு உதவித் தொகை கிடைக்கும், கிடைக்கும் என்று நம்பி இருந்து, ஏமாந்துபோனால், நன்மைக்கு பதிலாக அவர்கள் ஆபுள்கூட அதனால் குறைந்து போகக்கூடும். இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றவேண்டும். இருக்கக்கூடிய அத்தனை முதியோர்களுக்கும் உதவித் தொகை கிடைக்க வழி வகை செய்ய வேண்டும். இதற்காக ஓடி, ஆடி பல தடவை அவர்கள் செல்ல வேண்டிய நிலைமை இருக்கக்கூடாது. இந்த நிலைமை மாறி அவர்கள் எல்லோருக்கும் சுலபமான முறையில் உதவித் தொகை வழங்கும் வகையில் இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவேண்டும்.

சேது சமுத்திர கால்வாய் திட்டமும், தூத்துக்குடி துறைமுக அபிவிருத்தித் திட்டமும் கண்டிப்பாக துரிதமாகச் செயல்பட வேண்டும். அவை இரண்டும் நிச்சயமாக உருவாக இருக்கிறது. தூத்துக்குடியிலிருந்து திருச்சி வரையில் பிராட்கேஜ் லைன் போடுவதற்கும் இப்பொழுதே முயற்சி எடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது முதற்கொண்டே அதற்கான பிரயத்தனம் செய்யவேண்டும். அதற்குப் பின்னால் அதைத் தனியாக எடுத்துக்கொண்டு செய்வது என்றால், அதற்கு 3, 4 ஆண்டுகள் ஆகும். 'இண்டஸ்ட்ரிஸ், ஆன்ஸிலரி இண்டஸ்ட்ரிஸ்' அங்கெல்லாம் சுற்றி ஏற்படுவதற்கு

[திரு. வை. சங்கரன்] [19th January 1965]

சாத்தியக் கட்டுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, கண்டிப்பாக இந்த பிராட் கேஜ் லைன் போடுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவுப் பிரச்சனை சம்பந்தமாக அதைச் சமாளிப்பதற்கு எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளை வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறேன். அது சம்பந்தமாக ஒரு சில யோசனைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசாங்கமே ஆந்திராவிற்கு ஒரு பர்சேசிங் ஆபிசரை அனுப்பி அங்கு கிடைக்கும் அக்குலு என்ற ஒரு ரக அரிசியை வாங்கி அனுப்ப ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்த அதிகாரி வாங்கி அனுப்பியிருக்கிற அரிசி மிகவும் மட்ட ரகமான அரிசியாக இருக்கிறது. ஏன் அந்த அதிகாரி தன்னுடைய கடமையை சரியான முறையில் நிறைவேற்றவில்லை? அந்த அதிகாரி மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து, அவருக்குத் தகுந்த தண்டனை அளிக்கவேண்டும். அந்தக் குற்றத்தை ஏற்றுக் கொள்வது யார்? குற்றம் செய்தது யாராக இருந்தாலும் தண்டனை அளிக்க வேண்டும். இனியாவது அம்மாதிரி நடைபெறாமல் தடுக்க வேண்டும்.

திருச்சியில் வந்திருக்கும் அரிசி ஈரமாக இருக்கிறது. கட்டி தட்டியிருக்கிறது. கோவாப்பரேடிவ் ஸ்டோர்ஸைக் கேட்டால் அரசாங்கம் அம்மாதிரி அனுப்பியிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அரசாங்கம் தவறு செய்தாலும் தனியார் தவறு செய்தாலும் தவறு தவறுதான். ஏதாவது தவறு நடந்துவிட்டால் நேரடியாக மக்களுக்கு ஜவாப்பு சொல்ல வேண்டியவர்கள் யார்? எங்களைப் போல் எம்.எல்.ஏ-க்கள்தான் ஜவாப்பு சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு எந்த விதமான கஷ்டமும் இல்லை. தரக் குறைவான அரிசி சப்ளை செய்யப்பட்டால் நாங்கள்தான் அதற்கு மக்களுக்கு நேரடியாக ஜவாப்தாரி ஆகையால் மக்களுக்கு நல்ல தரமான அரிசி சப்ளை செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சாதாரணமாக, அரிசியை திராசில் 'வே' பண்ணிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று அதிகாரிகளிடத்திலும் மந்திரிகளிடத்திலும் நான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். 'வே' பண்ணிக் கொடுத்துவிட்டால், பதம் போடுவது, 'சப் ஸ்டாண்டர்டு' அரிசி, நாற்றம், அளவுக் குறைவு, இதையெல்லாம் தவிர்க்கலாம். லிட்டரில் அளந்து கொடுத்தால், கையால் லிட்டரில் தட்டி அளந்தால் 60 லிட்டர் அரிசியைப் பதம் போட்டு 66, 67 லிட்டராக ஆக்க முடியும். ஆனால் பத அரிசியானாலும் 'வே' பண்ணினால் 60 கிலோவை 61 கிலோதான் ஆக்கலாம். அவ்வளவுதான். ஆதலால் பதம் போட எத்தனிக்கமாட்டார்கள். 'வே' பண்ணிக் கொடுப்பதினால் ஒன்றும் கஷ்டம் இருக்காது. ஒரு நாளைக்கு 50 பேர்கள், 100 பேர்கள்தான் அரிசி வாங்கும்படியாக பிரித்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் நிறுத்துப் போடுவதற்கு ஒன்றும் கஷ்டம் இல்லை. தாமதம் ஆகாது. அதனால் அதிக கால தாமதம் ஆகிவிடாது. இந்த முறையைக் கையாளுவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்தால், பெரிய அளவுக்குக் குறையை நீக்குவதற்கு வழிவகை ஏற்படும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

19th January 1965] [திரு. வை. சங்கரன்]

அடுத்தபடியாக, மதுரை போன்ற இடங்களில் ஒரு குடும்பத்தில் 15 பேர்கள் இருந்தாலும் ஒரே அளவுதான் அரிசி கொடுக்கப்படுகிறது. 5 பேர்களுக்கு அதிகமாக உள்ள குடும்பத்திற்காவது இன்னொரு பங்கு கொடுக்கவேண்டும், அல்லது 'பெர் ஹெட்டுக்கு' இவ்வளவு அரிசி என்ற கணக்கிலாவது, குடும்பத்திலுள்ள நபர்களின் எண்ணிக்கைக்குத் தகுந்தவாறு கொடுக்க வேண்டும். இம் மாதிரி சரியான முறையில் வேண்டிய அளவு அரிசி கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

மதுரையை ஒட்டி, சபர்பன் ஏரியா என்று சொல்லக்கூடிய பல பகுதிகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் வாழ்க்கையும் மதுரையில் இருப்பவர்களின் வாழ்க்கையை ஒட்டி அமைந்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு கார்டு முறை விஸ்தரிக்கப்படவில்லை என்றால் நியாயமாக இருக்காது. அவர்களுக்கும் சென்னையில் இருப்பதுபோல் கார்டு முறை மூலம் அரிசி விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நெல் ஏராளமாக உற்பத்தியாகும் கம்பம் பகுதியிலேயே அரிசி படி ரூ. 1.75, ரூ. 2-க்கு விற்கிறது. அங்கிருந்து ஸ்மக்ரிங் ஆகிறது. கம்பம், போடி ஏரியாவிலிருந்து அரிசி கோளாவிற்ருப் போய்விடுகிறது. இந்த 'ஸ்மக்ரிங்கைத்' தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கோளாவை ஒட்டிய கன்யாகுமரி பார்டர், மதுரை டிஸ்ட்ரிக்ட் பார்டர், கோயம்பத்தூர் பார்டர் இவைகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் கண்காணிக்கவேண்டும்.

முக்கியமாக உணவுப் பிரச்சனையைச் சமாளிப்பதற்கு லோகல் கமிட்டிகள் போடவேண்டும். மொழிப் பிரச்சனை போன்ற பொதுப் பிரச்சனைகளை எப்படி எல்லோரும் சேர்ந்து தீர்க்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறோமோ அப்படித்தான் உணவுப் பிரச்சனையையும் எல்லோரும் சேர்ந்து தீர்க்க வேண்டும். நாங்கள் தனியாக அதிகாரிகளைப் போய்ப் பார்க்கவேண்டுமென்றால் கஷ்டமாக இருக்கிறது. நாம் போகும்பொழுது அதிகாரி இருக்கமாட்டார். அல்லது அதிகாரி இருக்கும்பொழுது நாம் போக முடியாது. ஒரு தடவை அதிகாரியைப் பார்த்து நிலைமையை விளக்கினால், பிறகு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிந்து கொள்ள மறுபடியும் போகவேண்டும். லோகல் கமிட்டி என்று இருந்தால், 10 நாட்களுக்கு ஒரு முறை ஒரு மீட்டிங் போட்டு பொது மக்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு வழிவகைகள் ஏற்படும். இது ஒரு பொதுப் பிரச்சனை, அரசியல் பிரச்சனை இல்லை. இம்மாதிரி ஒரு கமிட்டி போட்டால் நம்முடைய கஷ்டங்களையும் குறைகளையும் எடுத்துச் சொல்லலாம். எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் நம்முடைய கஷ்டங்களையும் அவர்கள் புரிந்துகொள்ளுவதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். இந்தப் பிரச்சனையை சரியான முறையில் சமாளித்து, மக்களுக்கு ஏற்படும் கஷ்டத்தைத் தீர்ப்பதற்கு வழிவகை ஏற்படும்.

அரிசி கொள்முதல் செய்வதைப் பொறுத்த மட்டில் நேரடியாக வாங்குவதுதான் நல்லது. அதைத் தவிர மில்லர்களிடம் பரொக்யூர்மெண்டு செய்வது என்றால் அந்த விலையையும்

[திரு. வை. சங்கரன்] [19th January 1965]

சாதாரண விலையில் சேர்த்துவிட்டு ஆர்டிஃபிஷியலாக அரிசியின் பிராணை உயர்த்திவிடுகிறார்கள். ஆகவே நேரடியாக உற்பத்தி யாளர்களிடமே ப்ரொக்யூர் செய்வதுதான் நல்லது. மில்லர் களிடம் 'லெவி' கேட்டால், அதை சேர்த்து சிறிது விலையைக் கூட்டிவிடுகிறார்கள். அதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கேரளாவிலிருந்து நாம் ஒரு 'லெஸன்' கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். போதுமான ஸ்டாக் வைக்கப்படாததனால் ரேஷன் வந்தபோது திடீரென்று கலவரம் ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆதலால் கன்யாகுமரியில் ரேஷன் புகுத்துவதனால் 'ஃபுல்' ஸ்டாக் வைத்துக்கொண்டுதான் ரேஷன் முறை கொண்டு வரவேண்டும்.

பின்னாக்கு வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. பின்னாக்கு உரத்திற்கு தேவையாக இருக்கிறது. பாரின் எக்ஸ்ஸேஞ்சு 'ஏரன்' பண்ணுவதற்காக ஏற்றுமதி செய்யப்படு கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி 'பாரின் எக்ஸ்சேஞ்சு' வேண்டுமானால் வேறு ஏதாவது ஏற்றுமதி செய்துகொள்ளலாம். பின்னாக்கை ஏற்றுமதி செய்வதை நிறுத்தவேண்டும். மேலும், பின்னாக்குக்கு விதிக்கப்படும் விற்பனை வரியையும் எடுத்துவிட வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு, ஒரு லெஜிஸ்லேசர் சப்கமிட்டி போட்டு ஆராய வேண்டும். 'மதுரை யுனிவர்ஸிடி பில்லை' இந்த ஜனவரி மாதக் கூட்டத் தொடரில் கொண்டு வருவதாக முதல் மந்திரி அவர்கள் வாக்குறுதி அளித்திருந்தார்கள். அதைப்பற்றி தற்போது ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. இப்படியே போனால், பின்னால் காலம் தள்ளிக்கொண்டே போய்விடும். சீக்கிரம் அதைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இண்டஸ்ட்ரியில் எஸ்டேட்களில் உள்ள ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிகளுக்கு தேவையான ரா மெடரியல்ஸ் சப்ளை செய்ய வேண்டும். அதுபற்றி சர்வே செய்யப் ப்ரொவிஷன் பண்ண வேண்டும். ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் யூனிட்டிகளுக்கு ரா மெடரியல்ஸ் சப்ளை செய்வதற்கு காரண்டி இல்லாமல் இருந்தால், கடும் பற்றாக்குறையினால் வருஷத்தில் சில மாதங்களுக்குத்தான் வேலை செய்ய முடிகிறது. அதனால் அவைகள் அன்-எகனமிக் யூனிட்டிகளாகப் போய் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு வேண்டிய ரா மெடரியல்ஸ் சப்ளை செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் அவைகள் நல்ல முறையில் இயங்க முடியும் என்று கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் உரை மீது நான் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறிக்கொள்ள வாய்ப்புத் தந்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு எனது நன்றி. ஆனால் கவர்னர் அவர்களின் உரையை பாராட்டுவதற்கு வழி இல்லாமல் இருப்பதால், அதே நேரத்தில் அதுபற்றி வருத்தத்தை தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். முதலடியாக கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரை

19th January 1965] [திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

யில் தனுஷ்கோடி, இராமேசுவரத்தில் ஏற்பட்ட கொடுமையைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 11-வது மாதத்தில் நானும் தனுஷ்கோடிக்குப் போயிருந்தேன். இவ்வளவு பிற்போக்கான ஒரு பகுதியைச் சர்க்கார் வைத்திருக்கிறதே என்று அப்போழுது தான் தெரிய வந்தது. அந்தப் பகுதியில் ஏர் கட்டி ஓட்டினால் கடவுளுக்கு கோபம் வந்து விடுமாம். அந்த அடிப்படைத் தத்துவம் அங்கே இருக்கிறது. திரு. சிமைச்சாமி அவர்கள் அடிக்கடி கிழக்கு இராமனாதபுரத்தைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது நாம் வேதனைப் பட்டோம். வானூர்ப் பகுதிதான் மிகவும் பிற்போக்கான பகுதி என்று நினைத்தேன். ஆனால் தனுஷ்கோடி, இராமேசுவரத்தைப் போய்ப் பார்த்த பிறகு நான் நினைத்தது தவறு என்று புரிந்தது. இந்த நிலையிலே இருக்கிற அந்தப் பகுதியிலே இயற்கையின் சீற்றம் அந்த அளவுக்கு உருவெடுத்தது ஏன் என்று புரியவில்லை. கடவுளுக்கு ஏன் அவ்வளவு கோபம் வந்தது என்று புரியவில்லை. அந்தப் பகுதியிலே புயலினாலும், கடல் கொந்தளிப்பினாலும் மக்கள் அவ்வளவு அதிகமாகப் பாதிக்கப்படும் அளவுக்கு அந்த ஆண்டவனுக்கு ஏன் கோபம் வந்தது என்று புரியவில்லை. இந்த நிலையிலே மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 40 ஆதித் திராவிட மக்களுக்குக் கட்டிக் கொடுத்த விடுகள் எங்கே போய்விட்டன என்று தெரியவில்லை. ஹரிஜன இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே போயிருக்கிறார். அந்த 40 விடுகளைப் பற்றி எந்தவிதமான தகவலும் கிடைக்கவில்லை.

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அவர்களுக்கு எல்லாம் விடுகள் கட்டிக்கொடுக்கிறோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்துவிட்டு நான் வந்திருக்கிறேன்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்: கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்துவிட்டு வந்ததற்கு நன்றி. உடனடியாக அந்த விடுகளைக் கட்டிக்கொடுத்தால் அதை நாங்கள் வரவேற்போம். அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மக்கள் வேதனைப்படும்பொழுது நாங்களும் அதிலே பங்குகொள்ள விரும்புகிறோம். புயலைப்பற்றி பேசும்பொழுது ஒரு அங்கத்தினர் சுவரைப்பற்றிப் பேசினார். சவர் வேண்டுமா வேண்டாமா என்ற பிரச்சனையை பரிசீலனை செய்யுமாவுக்கு நான் இன்ஜினியரிங் படிக்கவில்லை. அங்கேயுள்ள பொதுமக்கள் ஒருவேளை தெரிந்து கொண்டிருக்கலாம். ஆகவே அதைப் பொதுமக்களின் அபிப்பிராயத்திற்கு விட்டுவிடுகிறேன்.

ஆண்டவனின் சந்ததியைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது தேசிய ஒருமைப்பாட்டைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். போக்குவரத்தை உடனடியாக சீர்படுத்துவதற்கு வழிவகை செய்யப்படும் என்று இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தேசிய ஒருமைப்பாடு விஷயம் ஒருபுறமிருக்க இந்த போக்குவரத்து வசதியை உடனடியாக சீர்படுத்துவதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் ஸ்டேட்மெண்டில் பாலத்தை சீர்படுத்துவதற்கும், போக்குவரத்தை சீர்படுத்துவதற்கும் எவ்வளவு செலவாகுமென்று திட்டவாட்டமான கணக்கை சொல்லவில்லை. வருகிற நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக எவ்வளவு

[திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [19th January 1965]

செலவழிக்கப் போகிறார்களோ அந்தத் தொகையை இராமேஸ்வரம் பகுதியிலே செலவு செய்தால்கூட எங்களுக்கு ஆட்சேபணை கிடையாது. அது மிகவும் பிற்பட்ட பகுதி. நாம் எல்லோரும் நேரில் போய் பார்த்திருக்கிறோம். எங்களைப் பொறுத்த வரையில் எந்தவிதமான உதவியைக் கேட்டாலும், செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம். 'யோசனை சொல்லுங்கள்' என்று கேட்டார்கள். உண்மையிலேயே நாங்கள் சொல்லுகிற யோசனையை அமைச்சர்கள் கேட்கிறார்களா என்று பார்த்தால் அவர்கள் கேட்பதே இல்லை. ஒரு புறத்தில் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் யோசனையே சொல்வதில்லையென்று ஆளுங்கட்சியில் உள்ளவர்கள் குறை கூறுகிறார்கள். ஆனால், நாங்கள் சொல்லுகிற யோசனையை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்களா? அமைச்சர்களுக்கு உடந்தையாக எத்தனையோ அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். மேலும், அட்வைசரி கமிட்டி, கமிஷன் என்றெல்லாம் இருக்கின்றன. அவர்களெல்லாம் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்? சம்பளம் வாங்கும் அந்த அதிகாரிகளெல்லாம் என்ன செய்கிறார்கள்? எங்களைக் கேட்கிறார்களே? ஆகவே, அமைச்சர்களுக்கு உடந்தையாக இருக்கிற அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் எந்த வேலைகள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன, எந்த வேலைகள் செய்யப்படவில்லை என்று பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சமீபத்தில் ஏற்பட்ட புயலினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதற்கும், பர்மாவிலிருந்து திரும்பி வந்திருக்கும் தமிழர்களுக்கும் இலங்கைத் தமிழர்களுக்கும் இருப்பிடம் செய்து கொடுப்போம், வேலைவாய்ப்பு செய்து கொடுப்போம் என்றெல்லாம் அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் வெகு நாட்களாக சொல்லிவந்த சேதுசமுத்திரத் திட்டம் இப்பொழுதாவது சர்க்காரின் கவனத்திற்கு வந்ததைப் பற்றி சந்தோஷம். இதைப்பற்றி கேட்டபொழுதெல்லாம் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டிருக்கிறோம், அவர்களுக்கு எழுதியிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி 'கேட்கிறோம், பார்க்கிறோம்' என்றெல்லாம் சொல்லாமல் இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாகச் செய்து தீரவேண்டுமென்று நமது அமைச்சர்கள் வாதாடிச் செய்தால் அது நன்றாக இருக்கும். நாங்களும் அதை வரவேற்போம்.

அடுத்தபடியாக, உணவு நெருக்கடியைப் பற்றிச் சொல்லும் பொழுது அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு நன்றிகூடத் தெரிவித்தார்கள். இதைக் குறித்து உண்மையிலேயே வேதனைப்படுகிறோம். குடும்பக் காட்டு முறையை ஏற்படுத்தினார்கள். அழுத பிள்ளைக்கு வாழைப்பழம் கொடுப்பதுபோல், நகர்ப்புறங்களில் உள்ள மக்களுக்கு குடும்பக் காட்டுகள் கொடுத்தார்கள். கிராமப்புறங்களில் உள்ள மக்களின் கதி என்ன என்று யாராவது சிந்தித்துப் பார்த்தார்களா? நாங்கள் அதிகாரிகளைக் கேட்கும்பொழுது 'நெல் என்கே இருக்கிறது என்று சொல்லுங்கள், நாங்கள் கொடுத்து விடுகிறோம்' என்று சொன்னார்கள். நான் கலெக்டர் அவர்களைக் கேட்டேன். கோவாப்ரேடிவ் சென்ட்ரல் பாங்கில் கடன் வாங்கி

19th January 1965] [திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

ஈடு வைத்த நெல்லை எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். எங்களைக் கேட்கிறார்களா? டி.எஸ்.ஓ.-வைக் கேட்கிறேன், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரைக் கேட்கிறேன் என்று சாக்குப்போக்குச் சொன்னார்களே தவிர, நடைமுறையில் ஒன்றும் செய்யவில்லை. இனிமேலாவது கிராம மக்களுக்கு ஏதாவது செய்யப்போகிறார்களா என்று கேட்கிறேன். கிராமப் புறங்களிலே ஒரு படி அரிசி விலை ரூ. 1½ அல்லது 1¾ ஆக இருக்கிறது. இது சர்க்காருக்கு தெரியாதா? அமைச்சர்களுக்குத் தெரியாதா? அந்தப் பக்கத்திலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியாதா? கிராமப் பகுதிகளை ஏன் கவனிக்கவில்லை என்று நான் கேட்கிறேன். இந்த ஆண்டு, கிராமப் பகுதிகளிலே நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. விவசாயத்திலே ரொம்பவும் அக்கறை காட்டுகிறோம் என்று சொல்லுகிற சர்க்கார், நாலு லட்சம் டன் அரிசியை தஞ்சை, திருச்சி, தென் ஆற்காடு, மாவட்டங்களிலே கொள்முதல் செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்கிற சர்க்கார், ஏன் கிராம மக்களுக்கு உதவி செய்யக் கூடாது? விவசாயத்திற்காக செலவிடப்படும் தொகையைப் பற்றி விசித்திரமான கணக்குகள் இருக்கின்றன. உர வினியோகத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். எந்த நிலத்திற்கு எந்த உரம் போட வேண்டுமென்று பரிசீலனை கூடச் செய்யாமல் இருக்கிறது. சர்க்கார் அதிகமாக உரம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோமென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், எந்த நிலத்திற்கு எந்த வகையான உரம் போடவேண்டுமென்று கண்டுபிடிக்க மண்ணை வெட்டி பரிசீலனைக்குக்கூட பல இடங்களில் அனுப்பவில்லை. சர்க்கார் போடுகிற திட்டங்களும் செலவழிக்கிற பணமும் வீண் விரயமாகின்றது. இதெல்லாம் நான் என்டிமேட்ஸ் கமிட்டியில்கூட பல மாவட்டங்களுக்குச் சென்ற பொழுது தெரியவந்தது.

வேளாண்மை, தொழில்வளம், மின்சாரம், போக்குவரத்து இவற்றிற்காக ஏராளமான பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. எங்கள் பகுதி மிகவும் பிற்பட்ட பகுதி. அமைச்சர்கள்கூட ஒரு கிராமத்திற்கு வந்தார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். நடந்து வந்தார்களா, அல்லது ஜீப்பில் வந்தார்களா என்று தெரியவில்லை. ஏனென்றால் அங்கே போக்குவரத்து வசதி கிடையாது. இம்மாதிரிப் பகுதிகளைப் பரிசீலனைசெய்து வசதிகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும். கடந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களினால் ஒரு பலனும் ஏற்படவில்லை. போகப்போகக் கஷ்டத்தை தான் அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறோம். ஆகவே, நான்காவது ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களாவது பலனைத் தரும் திட்டங்களாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றியிருக்கிற உரையின்மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு நான் முன்வந்திருக்கிறேன். சமீபத்தில் நமது ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்ட புயலினால் மக்கள் பெருமளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பும் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இரண்டு புயல்கள் அடித்து சில மாவட்டங்களில் இருக்கக்

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [19th January 1965]

12-30
p.m.

கூடிய மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் சமீபத்தில் ஏற்பட்ட கொடுமையான சம்பவத்தைப் பார்க்கும்பொழுது நாம் உண்மையிலேயே வருந்தவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். இந்தப் புயல் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய மக்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் தஞ்சை, திருச்சி போன்ற மாவட்டங்களில் உள்ள மக்களையும் பாதித்திருக்கிறது என்பதை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். தஞ்சாவூர், திருச்சி மாவட்டங்களிலே பெரிய அளவுக்கு விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அங்கெல்லாம் புயலாக அடிக்க வில்லை என்றாலும் கூட, பெரும் காற்று அடித்து, சம்பாக்கதிரிகள், சாவியாகப் போய், பெரும் அளவுக்குக் கருக்காயாகப் போய்விட்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் விவசாயிகளுக்கு, குத்தகைதார்கள், வாரதார்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களால் குத்தகை, வாரம் கொடுக்க முடியவில்லை. அவர்களுக்கு தள்ளுபடி செய்து கொடுக்க வேண்டும். குத்தகை, வார சாகுபடிதார்கள் மிராசுதார்களிடம் தள்ளுபடி கேட்டால், அவர்கள் வரி வஜா இல்லாத வரை, அதாவது தங்களுக்கு நிவாரணம் இல்லாதவரை, இவர்களுக்குத் தள்ளுபடிசெய்து கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். ஆகவே, குத்தகைதார்கள், வாரதார்கள் நிலத்தை இழக்கும் நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, மிராசுதார்களுக்கு வரி வஜா செய்ய வேண்டும் என்றால், அதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக இன்றைக்கு அரசாங்கம் எல்லா கலெக்டர்களுக்கும் தகவல் அனுப்பி, குத்தகை, வாரதார்களுக்கும் மிராசுதார்களுக்கும் சமரசம் பேசி, குத்தகை தள்ளுபடிக்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தக் காற்றினால் சேதம் ஏற்பட்டது மட்டுமல்லாமல், பூச்சி விழுந்ததாலும் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பூச்சி கொல்லி மருந்து தெளிக்க கருவிகள் காலத்தில் கொடுக்காததால் சேதங்கள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. பூச்சி விழுந்தால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும், ஹெலிகாப்டர் கிடைக்காததால், ஸ்ப்ரேயர் மூலம் தான் தடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு, ஸ்ப்ரேயர்களும் காலம் கடந்து கொடுக்கப்பட்டதன் காரணமாக, ஒரே வாரத்தில் மிகப் பெரும் சேதம் ஏற்பட்டு விட்டது. அம்மாதிரிப் பூச்சி கொல்லி மருந்துக்களை கால தாமதம் இன்றி தெளித்திருந்தால், இவ்வளவு பாதகம் ஏற்படாமல் தடுத்திருக்க முடியும் என்பது எங்களுடைய அபிப்பிராயம். பூச்சி கொல்லி மருந்து தெளிக்கும், பயிற்சி பெற்றவர்கள் இல்லாததால் பலர் இறந்து விட்டார்கள். பயிற்சி பெற்றவர்களைக் கொண்டு மருந்து தெளிக்க வேண்டிய அவசியமும் இருக்கிறது என்பதைச் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும்.

இந்த ஆண்டு விவசாயிகள் தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின் கீழ் வாங்கிய கடன்களைக் கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கடன் சொசைடிகள் மூலம் மட்டுமின்றி ப்ரைவேட்டாகவும் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள், அந்தக் கடன்களைக்

19th January 1965] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

கொடுக்க வேண்டும் என்றால் அவர்களால் முடியவில்லை. ஆகவே, கூட்டுறவு சொசைடிகள் மூலம் வாங்கிய கடன்களைச் செலுத்து வதை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பரமக்குடி தாலுகாவில், கண்மாய்கள் உடைந்ததால் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு வரி வஜா கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதே போல திருச்சி ஜில்லாவிலேகூட அதே நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அங்கும் குத்தகைக்காரர்கள், வாரதார்கள் இவர்களுக்கு நிவாரணம் ஏற்படும் வகையில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதைப் பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மைனர் இனம் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு ஓர் ஆண்டு ஆகிறது. ஆனாலும் அந்தச் சட்டத்தை இன்னும் அமுலாக்கவில்லை. அதன் காரணமாக புதுக்கோட்டை இனம் நிலங்களில் இனம்தார்கள் மாங்கனை வெட்டி அதனால் விவசாயிகளுக்கு பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையையும் அரசாங்கம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும், என்பதை இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கொள்முதல் சம்பந்தமாக, நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கொள்முதல் நேரிடையாக விவசாயிகளிடம் செய்யப் பட வேண்டும். குறுவை அறுவடையின் போதும், அப்படித் தான் சொல்லி அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை யெல்லாம் செய்தார்கள். ஆனால் கடைசியில் நேரிடையாக கொள்முதல் செய்யாமல், வியாபாரிகள் மூலம்தான் செய்தார்கள். சென்டர்கள் எல்லாம் கூட ஏற்பாடு செய்தார்கள். அந்த சென்டர்களில் விவசாயிகள் சென்று விற்பனை செய்யலாம் என்று சொல்லப் பட்டது. ஆனால் அந்த சென்டர்களில் விவசாயிகள் வந்தால் அவர்கள் நெல்லை வாங்க எந்தவிதமான ஏற்பாடும் செய்யவில்லை. அங்கு யாரும் இல்லை. சர்க்கார் ஏஜெண்டுகளைப் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப் படவில்லை. இந்த ஆண்டிலாவது அரசாங்கம் குறிப்பிட்ட ஸ்தலங்களில் கொள்முதல் செய்ய உத்தியோகஸ்தர்களை நியமனம் செய்ய வேண்டும். அப்படி நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால், வியாபாரிகள் தங்கள் இஷ்டத்திற்கு விலையை வைத்து விடுவார்கள். இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் உஷாராக இருக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு சாதகமான விலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் விலை விவசாயிகளுக்கு கட்டுபடியாகும் முறையில் இல்லை. ஆகவே, இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையைக் கவனித்து, குத்தகை தள்ளுபடி செய்யவும், கூட்டுறவு சங்கங்களில் வாங்கிய கடன்களை ஒத்திவைத்தும், விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

* SRI R. PONNAPPA NADAR : Mr. Deputy Speaker, Sir, I would like to say a few words regarding the Motion of Thanks moved by the hon. Member, Sri Dhandayuthapani Pillai, on the

[Sri R. Ponnappa Nadar] [19th January 1965]

floor of the House. I would like to mention about the police firing which took place on 2—12—1964 inside the Scott Christian College compound at Nagercoil. What led to that incident has been narrated by the Hon. Chief Minister. A statement has been placed by the Hon. Chief Minister and I would like to supplement my view about the police firing which is different from the official version. The Revenue Divisional Officer conducted a magisterial enquiry into the police firing on 2nd December 1964. The representatives of the people of the Kanyakumari district, namely M.L.As., M.Ps. and Panchayat Union Chairman demanded a judicial enquiry on the ground that the firing was not justified. There was no specific order either from the District Magistrate who was present at the spot or from the Superintendent of Police who was present or from other Superior Police Officers who were also present at the spot. It has been stated that the students of the Scott Christian College planned to take out a procession and the shooting took place inside the College campus. There was no procession inside the College or outside on the road. What happened is that on 1st December 1964 the Superintendent of Police promulgated an order under Section 30 (2) of the Indian Police Act banning all processions and in case any procession was to be taken out, they will have to take out a licence after giving 48 hours' clear notice. That order promulgated by the Superintendent of Police was to come into force on the forenoon of 2nd December 1964. There was no warning before the firing. I was also present in the College and no such warning was given. The firing was unprovoked and there was no warning at all. The firing was the first thing which happened and it was only after that, the lathi charging and the tear-gasing were done. It was unfortunate that such a thing had happened inside the college compound. There was no request for police help either from the Principal of the College or from other authorities. There was no breach of peace inside the college compound. That is the reason why we say that the action of the Police is not justified.

So far as the magisterial enquiry is concerned, it cannot be a substitute for a judicial enquiry. It was not held in an open Court, and there was no cross-examination of the witnesses. What the witnesses say could not be cross-examined by the opposite party. It will be fair and most welcome if there is a cross-examination of the witnesses who have been acquainted with the facts of the case but I find that there is no such procedure. The enquiry is a confidential one conducted under the Police Standing Orders by an executive First-class Magistrate. Regarding dispersal of unlawful assembly Sections 127 and 132 of the Criminal Procedure Code would apply. There was no order from the District Magistrate who was present on the site or from the police officers asking the students to disperse. The students did not refuse to disperse. The whole thing happened all of a sudden within a few minutes. There was no warning or any such thing. The powers conferred under the Criminal Procedure Code were not invoked by the police or other officers. The District Magistrate was present. He is the custodian

19th January 1965] [Sri R. Ponnappa Nadar]

of law and order. He did not think that a shooting or lathi charge was necessary. In spite of that it is alleged a naik has run amuck and he had fired on innocent students. That is the reason why we think that a judicial probe is needed to find out whether the action was justified or not. Unfortunately the enquiry is being conducted by a Magistrate who is also part of the executive. The enquiry was conducted under Police Standing Orders and it is not under Criminal Procedure Code or Penal Code that the enquiry was conducted. That is the reason why we emphatically urge that a judicial enquiry should be ordered. We urge that such a judicial enquiry would be the appropriate thing to find out the truth and book the wrong doers. All these things had happened in the course of a few minutes. When the shooting took place the President of the District Congress Committee was there with an M.L.C., Sri Sankaralingam and another ex-M.L.A. In spite of all this the whole thing has happened. It is said that the students were behaving in a riotous manner or disorderly manner. That is against facts. That is what I want to place before this House.

Another thing which I want to bring to the notice of the House is that there is a Bill pending in Parliament for amending Sections 127, 128 and 129 of the Criminal Procedure Code. That Bill has also been published in the *Fort St. George Gazette* as Bill No. 26 of 1964. That Bill is pending before Parliament. In that Bill certain amendments to certain sections of Criminal Procedure Code are published. With the permission of the Deputy Speaker I will read from the Statement of Objects and Reasons of the Bill.

"During the years since India attained Independence the powers conferred on the Magistracy and the police by the Criminal Procedure Code to disperse unlawful assemblies have been so frequently misused that certain safeguards against such abuse are deemed necessary. The Bill seeks to provide those essential safeguards." That Bill is pending before Parliament. Certain amendments to Sections 127 and 128 of the Criminal Procedure Code are proposed in that Bill. Before police firing there should be certain prerequisites. That has been mentioned in that Bill. First is warning. Then there should be use of water-hose and then tear-gas. Then there should be light cane charge. If these things prove unsuccessful then only police firing should be resorted to provided there is manifest danger to life, etc. These are the things which the Government of India want in that Bill so that such Police excesses as the present one may not recur in future. The feelings exhibited by the people there are very high because they felt that since a judicial enquiry was not ordered the Policeman, who used firearm in a reckless manner would go scot-free. Now the Hon. Chief Minister has told us that prosecution would be launched against the Naik who has been responsible for the firing. That would be a good gesture, but that will not punish all wrong doers.

[Sri R. Ponnappa Nadar] [19th January 1965]

So far as details of the incident are concerned, I do not want to touch on all details. I would say that one unfortunate thing was that the Senior Police Officers did not come up to expectation and act promptly. While the enquiry was proceeding, certain highly responsible officers made statements regarding the incidents. That would prejudice the enquiry by the Magistrate. That is my humble submission. They should not have made statements about facts which were in dispute. Facts on both sides should be placed before the enquiring officer. The findings of the enquiring officer should be placed on the Table of the House. That is what I want to submit. So far as enquiry is concerned, it is a confidential thing. It is not a judicial enquiry. It cannot be termed as a substitute for judicial enquiry. I would once again request the Hon. Chief Minister to see that such incidents do not happen in future. I would once again reiterate that a judicial enquiry may be ordered and that alone would satisfy the people.

* திரு. நா. இராசாங்கம் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களின் உரையில் முதன் முதலாக வருந்தத்தக்க விஷயம் ஒன்று இருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் ஏற்பட்ட தனஷ்கோடி-இராமேஸ்வரம் புயல் சம்பந்தப்பட்டதை முதலில் குறிப்பிட்டுவிட்டு, கடைசியில், உணவு நிலையப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு உரையை முடித்திருக்கிறார்கள். கவர்னர் உரையில் முக்கியமாக ஓர் அம்சத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். அதை நான் ஆராய்ந்து பார்த்ததில், அது இடம் பெறவில்லை. தமிழ்நாட்டில் கிட்டத்தட்ட நான்கு கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்விற்காகவும், முன்னேற்றத்திற்காகவும் நமது அரசாங்கமும் நாமும் செயலாற்றி வருகிறபோது, தமிழ்நாட்டில் நான்கில் ஒரு பகுதி ஜனத்தொகை கொண்ட ஹரிஜன மக்களின் முன்னேற்றத்தைக் குறித்து இந்த உரையில் ஒரு குறிப்பும் காணப்படவில்லை. ஹரிஜன மக்களின் முன்னேற்றத்தைப் பற்றியோ, அவர்களுடைய நலனுக்காக நிறைவேற்றப்பட்ட திட்டங்களைப் பற்றியோ ஏதாவது ஒரு குறிப்பு இதில் இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால், அது ஒன்றையும் காணேன். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பும் இதை நான் வலியுறுத்தியிருக்கிறேன். இந்த ஆண்டிலும் அது இல்லை. இந்த உரையில் ஹரிஜன நலனைப் பற்றிக் குறிப்பிடாததற்குக் காரணம், அவர்களுடைய முன்னேற்ற வேலைகள் முடிந்துவிட்டது என்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக இருக்குமோ என்று நான் நம்புகிறேன். அது இல்லாவிட்டால், “ஹரிஜனங்களுக்காகச் செய்தது போதும், நடந்த காரியங்கள் போதும், இனிமேல் அவர்களுக்கு ஒன்றும் தேவையில்லை” என்று அரசாங்கம் கருதியிருக்க கூடும். ஹரிஜனங்களைக் குறித்து ஒரு வார்த்தையும் கவர்னர் உரையில் இல்லாததால், அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டியதையெல்லாம் அரசாங்கம் செய்து முடித்துவிட்டது என்ற கருத்துக் கொண்டிருந்தால், அதைப் பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அதற்காகவும்கூட, நான் ஒருவாறு சந்தோஷப்படுகிறேன்,

19th January 1965] [திரு. நா. இராசாங்கம்]

அடுத்தபடியாக, இராமேஸ்வரம் தனுஷ்கோடிப் பகுதி மீனவர்களுக்காக அரசாங்கம் என்ன செய்திருக்கிறது? பாதித் தொகையைக் கடனாகவும் பாதித் தொகையை இனமாகவும் கொடுக்கப் போவதாக உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பாதித் தொகையைக் கடனாகக் கொடுப்பதில் பயன் இல்லை. அவர்கள் உடமைகளை எல்லாம் இழந்தவர்கள் என்று நாம் நம்புகிறோம். அவர்கள் வாழ்ந்த இடம் அழிக்கப்பட்டுவிட்டது என்று நாம் கருதுகிறோம். அப்படிப்பட்டவர்களுக்காக, தமிழ் நாட்டில் மட்டுமல்ல, இந்தியா முழுவதிலும் உள்ளவர்கள் உதவி செய்கிறார்கள். உலக நாடுகளும் கூட அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்க உதவ முன்வந்திருக்கின்றன. இவ்வாறெல்லாம் முதல் அமைச்சர் வாயால் சொல்ல நாம் கேட்டுக்கொண்டிருந்தோம். ஆகவே, பாதிக்கப்பட்ட அந்தப் பகுதி மீனவர்களுக்கு ஒரு பகுதியைக் கடனாகவும், மறு பகுதியை உதவித் தொகையாகவும் கொடுப்பதில் பயன் இல்லை. முழுத் தொகையையும் உதவித் தொகையாகவே கொடுப்பது நலமாக இருக்கும். ஒரு பகுதியைக் கடனாகக் கொடுப்பதால் சர்க்காருக்கு அதிக லாபம் வந்துவிடப்போவதில்லை. வலை வாங்கிக்கொள்ள தற்கும், படகு கட்டிக்கொள்வதற்கும், வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கும் மீனவர்களுக்குத் தேவையான தொகையை இலவசமாகவே கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முதியோர்களுக்குப் பென்ஷன் தொகை கொடுத்து வருகிறோம். அப்படித் தொகைகொடுக்கப்படுகிற பென்ஷன் மூன்று அல்லது நான்கு மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. மாதந்தோறும் இருபது ரூபாய் கொடுத்தால் தான் வயோதிகர்களுக்குப் பயன் உடையதாக இருக்கும். இந்தப் பென்ஷன் தொகையைக் கொடுக்காமலே இருந்திருந்தால் ஒரு மாதிரியாக இருந்திருக்கும். பென்ஷன் தொகை என்று கொடுக்க ஆரம்பித்துவிட்டு, அதை ஒவ்வொரு மாதமும் ஐந்தாம் தேதி வரை எதிர்பார்த்து வயோதிகர்கள் ஏமாற்றத்திற்கு உள்ளாகும் போது, அவர்களுக்கு நம்பிக்கை போய்விடுகிறது. எனக்கு இராமாயணத்தில் ஒரு பகுதி ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. இராமனை விசுவாமித்திரர் கானகத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போகும்போது தசரதன் நிலையைக் கவி வருணிக்கின்றான். இராமனைத் தசரதன் பிள்ளையாக அடையும் வரையில் தனக்குப் பிள்ளையே இல்லை என்ற ஒரு நினைவோடு இருந்தான் தசரதன். இராமன் கிடைத்தவுடனே பெரிய மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. இராமனை விசுவாமித்திரர் அழைத்துக்கொண்டு போனவுடனே தசரதன் நிலை என்ன? கண் இல்லாத ஒருவனுக்குக் கண் பார்வையைக் கொடுத்து, பிறகு கண்ணைப் பிடுங்கிவிட்டால் எப்படியோ அப்படிப்பட்ட நிலைதான் தசரதனுக்கு அப்பொழுது இருந்ததாம். அதுபோலத்தான், வயோதிகர்களுக்குப் பென்ஷன் என்று கொடுத்துவிட்டு, அதன் பலனை ஓரளவுக்கு அவர்கள் அடைந்து கொண்டிருந்த நிலையில், பென்ஷன் நான்கு, ஐந்து மாதங்களுக்குப் பிறகுதான் கிடைக்கும் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றால், உண்மையிலேயே இந்தத் திட்டத்தால் அவர்களுக்கு நன்மை இல்லை என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்து, மாதா மாதம் அவர்கள்

[திரு. நா. இராசாங்கம்] [19th January 1965]

பென்ஷன் தொகையைப் பெறத்தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் இருந்து ஓய்வு பெறுகிறவர்களுக்கு, 8½ ரூபாய் முதல் 15 ரூபாய் வரையில் பென்ஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுடைய நிலை மிகவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள உணவு நிலைமையையும், விலைவாசி நிலவரத்தையும் கவனித்து, அரசாங்கம் அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்சம் 20 ரூபாய் முதல் 30 ரூபாய் வரையில் பென்ஷன் கொடுத்தால், உள்ளபடியே ஓய்வு பெற்ற சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு நிம்மதி ஏற்படக்கூடும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

இந்த அறுவடை காலத்தில் நல்ல மகசூலைக் காணலாம், நாட்டின் உணவு உற்பத்தி நிலை கெட்டுவிடவில்லை, கெட்டு விடாது என்ற நம்பிக்கை கவர்னர் உரையில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே, கண்டுமுதல் அதிகம், மகசூலுக்கு ஒன்றும் கெடுதல் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே நமது ராஜ்யத்திலுள்ள எந்த மாவட்டத்தை நினைவில் கொண்டு சொல்லுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. குறிப்பாக தென்னாற்காடு மாவட்டம் நல்ல மகசூல் தரக்கூடிய மாவட்டம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள சிதம் பரம் தாலுகா ஒன்றை மட்டும் கவனத்தில் வைத்துக் கணக்கிடுகிறார்கள் போலிருக்கிறது. சிதம்பரம் தாலுகா என்றால் அது காவிரிப் பாசனம் பெறுகிறது. அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள மற்ற ஏழு தாலுகாக்களை எடுத்துக்கொண்டால் கிணற்று நீரைக் கொண்டோ, ஏரி நீரைக் கொண்டோதான் வேளாண்மை செய்யக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. அதுவும் குறிப்பாக குறிஞ்சிப்பாடி, காட்டாம்புலியூர், அகரம் முதலிய பிரிக்காக்கள் பயிர் வளர்ந்து, களை பிடுங்கும் பருவத்தில் அழிந்து இருக்கிறது. அந்த நிலக்காரர்களுக்கு வரி வஜா செய்ய மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றத்தில் குறிப்பிட்டபோது இது சர்க்காருடைய விஷயம் என்று குறிப்பிட்டு விட்டார்கள். ஆகவே, அந்த மன்றம் அதைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கில்லை, சர்க்காருக்கு சிபார்சு செய்யலாம் என்ற அளவில் நிறுத்திக் கொண்டார்கள். சர்க்காரும் அதைக் கவனித்து எந்த எந்த நிலங்கள் கெட்டுவிட்டதோ அவற்றுக்கு எல்லாம் வரிவஜா செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தனுஷ்கோடி-இராமேஸ்வரம் பகுதியில் ஹரிஜனங்களுடைய வீடுகளுக்கும், குடியிருப்புக்கும் ஏராளச் சேதம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. மீனவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய வசதிகளும், இந்த ஹரிஜனங்களுக்குச் செய்ய வேண்டியவைகளும் ஒன்று தான். யாருக்கு, எந்தச் சமூகத்தார்களுக்குச் செய்தாலும் அது அத்தனையையும் கடன் என்ற பெயரால் செய்யக் கூடாது. உண்மையில் எல்லாம் இனம் என்ற பெயரில் செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் கெட்டவர்களுக்கு நல்லது செய்ததாக ஆகும். குறிப்பாக முனிவர்கள் இறந்துவிட்டால் அவர்

19th January 1965] [திரு. நா. இராசாங்கம்]

களுடைய சடலத்தை அடக்கம் செய்த இடத்தில் சமாதி என்ற பெயரால் கோவில் கட்டுவார்கள். அந்தக் கோவில் பூஜைக்குரிய இடமாக, மக்கள் கூடுகிற இடமாக ஆகும். அப்போது அழிந்து போன நினைவு வராது. அதுபோல இப்போது பெரும் புயலினால் அழிந்துபோன தனுஷ்கோடி-ராமேஸ்வரம் பகுதியை அழிவு நினைவு ஏற்படாதவாறு புதுப்பிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்றால் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விஷயத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். இப்போது கொடுக்கிற தொகை போதாது. அழிந்துபோன அந்த இடத்தில் மீண்டும் குடிசை போட்டுக் கொள்ள கடன் வசதி செய்து கொடுத்தால் மட்டும் போதாது. அதில் பெருமை இல்லை. இலவசமாக ஒழுங்கான ஓட்டு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்வது அதிகமாகச் செலவாகக் கூடும் என்று முதல் அமைச்சர் எண்ணலாம். அவர் மனது வைத்தால் இது ஒன்றும் பிரமாதமில்லை. 12 லட்ச ரூபாய் செலவு செய்ய இருக்கிறோம். அதோடு இன்னும் சில லட்சங்களைச் சேர்த்து செலவிட்டால் நிரந்தரமான பரிகாரமாக அது இருக்கும் என்பதை இங்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக உணவுப் பிரச்சினையை எடுத்துக்கொண்டால், நாங்கள் எத்தனை அபிப்பிராயங்களைச் சொன்னாலும் அவற்றை காது கொடுத்துக் கேட்பதில்லை. எனக்கு முன்னால் பேசிய ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டதுபோல, எதிர்க்கட்சியினர் கள் உருப்படியான திட்டம் எதையும் கொடுப்பதில்லையே என்று தான் சொல்கிறார்கள். திட்டம் என்பது என்ன? நாங்களும் பல யோசனைகளைக் கூறுகிறோம். ஆளுநர் கட்சியில் உள்ளவர்களும் தான் கூறுகிறார்கள். யார் கூறினாலும் அதைக் கொஞ்சம் அதிகாரிகளை விட்டுப் பரிசீலனை செய்யச் சொல்லி செயலில் ஈடுபட சொன்னால் அதுவே ஒரு நல்ல திட்டமாக அமைகிறது. குறிப்பாக நான் பல தடவைகள் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். எங்கள் வட்டத்தில் 17 ஏரிகளை ஒன்றாக இணைப்பதற்கு ஒரு வாய்க்கால் வெட்டினால் போதும், வேறு திட்டமே வேண்டாம், ஏராளமான ஏக்கரா நிலங்கள் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரக்கூடும். நெய்வேலியில் இருந்து பூண்டியான் குப்பம் வரைக்கும் ஒரு வாய்க்கால் வெட்டித் தர வேண்டுமென்று நானும் குறிப்பிட்டு வருகிறேன். என் தொகுதியில் பெருமான் ஏரி இருக்கிறது. அது பத்து மைல் அகலம், பத்து மைலுக்கு மேல் நீளம் உள்ளது. அந்த ஏரியினால் இன்று பத்தாயிரம் ஏக்கரா மட்டும் சாகுபடியாகிறது. ஆனால் இன்னும் ஆரூயிரம் ஏக்கராவுக்கு மேல் சாகுபடி செய்யக்கூடும். இன்று அப்படிச் செய்ய முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் பாதி ஏரியை சம்பும், புல்லும் அடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. தண்ணீர் தேங்க முடியாது, பாதி ஏரி தூர்ந்து கிடக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக பெருமான் ஏரியில் தூர் அகற்றும் வேலையை மேற்கொண்டால் போதும், கிட்டத்தட்ட 20 ஆயிரம் ஏக்கரா பாசன வசதி பெறும். அந்த வசதியைச் செய்து கொடுத்தால் போதும். அங்கே நிலவுகின்ற பஞ்சம் தானே அகன்றுவிடும். மேலும்கூட ஒரு யோசனை சொல்வேன். வடாற்றிலிருந்து வரும் தண்ணீர் 2,000 க்யுசெக்லை 4,000 க்யுசெக்ஸ் ஆக

[திரு. நா. இராசாங்கம்] [19th January 1965]

உயர்த்தியும் வெண்ணுறு, கொள்ளிடம் இவற்றை இணைக்கும் ஒரு வாய்க்கால் வெட்ட வேண்டியதும் மிகவும் அவசியமாகும். வடலூர் வழியாக கொள்ளிடம், பண்ணுருட்டிக்கடுத்த கெடிலம் ஆற்றையும் இணைக்கும் இந்தக் கால்வாய் உடனடியாக வெட்டிக் கொடுக்கும் வேலையை மேற்கொண்டால் லட்சக் கணக்கான ஏக்கரா பாசன வசதி பெறும். இந்த வேலைகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் ஆராய்ந்து மேற்கொண்டால் உணவுப் பிரச்சனை நல்ல முறையில் தீர்ப்பதற்கு வழியேற்படும் என்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கி. இரா. சம்பந்தம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது கவர்னர் உரையின் விவாதத்தில் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கொண்டு வர முன் வந்துள்ளோன். உதாரணமாக சமீபத்தில் அடித்த புயலின் காரணமாக பல சேதங்கள் ஏற்பட்டன. இருந்த போதிலும்கூட நம்முடைய சர்க்கார் நல்ல முறையில் உடனடியாக பல நிவாரண வேலைகளை மேற்கொண்டதன் காரணமாக ஓரளவுக்கு ஜனங்களுக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டத்தைக் குறைக்க முடிந்தது. இப்படி இருந்தும் இன்றையதினம் எதிர்க்கட்சியினர்கள் பேசுகின்ற பேச்சைக் கேட்பது துரதிருஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்தப் புயலைப்பற்றிய செய்தியை நாம் நன்றாக அறிவோம் 15 அடி, 20 அடி உயரத்தில் அந்தப் புயலினால் கடல் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. தடுப்புச் சுவர் கட்டியிருந்தால் அதனால் ஏற்பட்ட நஷ்டத்தைத் தவிர்த்திருக்கலாம் என்று எதிர்க்கட்சியினர் குற்றம் சாட்டுவதுதான் வேடிக்கையாக இருக்கிறது. எத்தனை அடி உயரத்திற்குத் தடுப்புச் சுவர் கட்டுவது? இது என்ன அடிக்கடி நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிற ஒரு சம்பவமா? இது நன்கு சிந்திக்க வேண்டிய விஷயம். அரசாங்கத்தின் மீது புகார் சொல்வதற்கு என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். இதற்கு முன்னும் எத்தனையோ புயல் வீசியிருக்கிறது. இப்படி சமுத்திர ஜலம் உள்ளை புகுந்து அழிந்தது கிடையாது. இயற்கையே விரோதமாக வரும்போது நாம் என்ன செய்ய முடியும்? இப்போது செய்கிற முறைப்படி உடனடியாக நிவாரண வேலைகளை மேற்கொண்டதுதான் நம் சக்திக்கு உட்பட்டது. அதற்காக அரசாங்கத்தைப் பாராட்ட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உணவுப் பிரச்சினையை எடுத்துக்கொள்ளும்போது லெவி சிஸ்டம் கொண்டு வரலாம் என்ற நிலைமை உண்டாகி, அதிலே திருச்சி ஜில்லாவிலே கொண்டு வருவது என்று ஏற்பாடு எனச் சொல்லுகிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் எப்படி என்பது முடிவாகவில்லை. இப்போது அறுவடையாகி வருகிறது. லெவி சிஸ்டம் இல்லாமல் நெல் விற்கப்படும், வாங்கப்படும் வருகிறது. இந்த முறையையே அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1-60
p.m.

தற்போது 'ஃபுட் கிரெயின் கார்ப்பரேஷன்' மூலம் சர்க்காரே நேரடியாக வாங்குகிறார்கள்; வியாபாரிகளும் வாங்குகிறார்கள். அந்த வியாபாரிகள் கொஞ்சம் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் வாங்கி லாரியில் ஏற்றி வெளியே அனுப்புகிற நிலைமை ஏற்பட்டால் விலை அதிகமாகப் போய் விடுகிறது.

19th January 1965] [திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

இன்று விவசாயிகளுக்கு, உற்பத்தியாளர்களுக்கு, நியாயமான நிலை கிடைக்கிறது என்றால், 'ஃபுட் கிரெயின் கார்ப்பரேஷன்' ஏற்பட்ட பிறகுதான் கிடைக்கிறது. அந்த வகையிலே இன்று விவசாயிகளுக்கு நல்லதொரு பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த உணவுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரை விவசாயிகளுக்கு 'க்ராப் இன்ஷூரன்ஸ்' நல்லதொரு பாதுகாப்பை அளிக்கும். குறிப்பாக 'பாக்கேஜ் ஏரியா' நிலங்களில்கூட வெள்ளம் காரணமாக விவசாயிகள் சாகுபடி செய்யக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கூட்டுறவு முறையில் அவர்கள் பெற்ற பணத்தையும் திருப்பிக் கொடுக்க முடியவில்லை. அவர்கள் அந்தக் கடனை ஒரு வருஷத்தில் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. தக்காவிக் கடன்களைப் போல் மூன்று வருஷம் தவணை இல்லை. ஆயினும் அவர்கள் எப்படியோ சாகுபடி செய்தார்கள். மழையின் காரணமாக நல்லதொரு நிலைமையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கட்ட சம்பா நெல் போட்டவர்களைப் பொறுத்தவரை அதில் கத்திரிப் பூச்சி மாதிரி உள்ளாகவே இருந்து கதிரை அரித்து விடுகிறது. அதை வெளியே பார்த்தால் தெரியாது. ஆனால் அரிசி இல்லாமல் பதராக இருக்கிறது. அந்த மாதிரி கட்ட சம்பா போட்டவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நிவாரணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோயம்புத்தூர் சம்பா, கோத்தமல்லிச் சம்பா போட்டவர்களுக்கெல்லாம் நல்ல 'சல்டு' கிடைத்திருக்கிறது. பூச்சியால் தொந்தரவு கிடையாது. கோயம்புத்தூர் சம்பா மழைக்கும் வெயிலுக்கும் ஏற்ற வகையில் இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் அந்த சம்பாவைப் பயிரிடுவது அதிகமாக நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. கட்ட சம்பா போட்டவர்களுக்கு மட்டும் ரொமிஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அமெரிக்கர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு வந்து ஒரு ஆராய்ச்சி செய்தார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் தண்ணீர் வசதி இருந்தும் ஏன் அமெரிக்காவைப் போல் உற்பத்தியாகவில்லை என்பதைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்தார்கள். நிலத்தின் வளம் குறைந்து விட்டதா என்றால் நிலத்தின் வளம் குறையவில்லை. விளைச்சல் குறைவுக்குக் காரணம் 'இம்ப்ராப்பர் டிஸ்ட்ரிபூஷன் ஆப் வாட்டர்' தான் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதாவது குறுவை சாகுபடி செய்வதற்கு முன்னாலேயே தண்ணீர் விட்டு வெளியேறும்படி செய்தால் நல்ல முறையில் 'சல்டு' கிடைக்க முடியும். குறிப்பாக தஞ்சையில் திருவையாறு போன்ற இடங்களில் முன்னாலேயே நட்டு விடுகிறார்கள். நாங்கள் பின்னால் விதை விதைக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் பூமிக்கு அடியிலும் நிறையத் தண்ணீர் இருக்கிறது. எலக்ட்ரிக் பம்ப் செட் வைத்துக் கொடுத்தால் அதையும் எடுத்துப் பயன்படுத்தலாம். அந்த அளவுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. இதைப் பற்றியும் அமெரிக்காவில் இருந்து வந்த நிபுணர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். ஆகவே, அதனை நடைமுறைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒப்பாளிகா இண்டிகா என்ற வகை நெல் இப்போது அதிக 'சல்டு' கொடுப்பதாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இந்த விதையை எங்களுடைய

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்] [19th January 1965]

ஜில்லாவில் எல்லோரும் கேட்கிறார்கள். இதை உடனடியாகக் கொடுக்க கொஞ்சம் கஷ்டம் இருந்தாலும் கொஞ்சம் கொஞ்ச மாவது கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உணவுப் பொருள்களுடைய விலையானது இந்த வருஷம் ரொம்ப அதிகமாக இருக்கிறது. இதுவரை சென்ற வருஷத்திலே ஒரு குவிண்டால் 50 ரூபாயாக விற்பது இப்போது 130 ரூபாயாக ஆகியிருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்று பார்க்க வேண்டும். மகாராஷ்டிரத்திலிருந்து இதை வெளியே கொண்டு போகக் கூடாது என்று தடுத்து விட்டதால்தான் இதன் விலை ஏறி விட்டது என்று வியாபாரிகள் சொல்கிறார்கள். இதைப்பற்றி அரசாங்கம் நிலைமையை அறிந்து உடனடியாக அதிகமான அளவுக்குத் துவரையைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை)

பெங்கால் கிராமம் 1964-ல் 45 ரூபாயாக இருந்தது இப்போது 200 ரூபாயாக ஆகியிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட ஐந்து மடங்கு கூடியிருக்கிறது. இந்த மாதிரி விலை விற்பனை மக்கள் என்ன செய்ய முடியும்? டிஸ்ட்ரிப்யூஷனில் சங்கடங்கள் இருப்பதால்தான் இந்த நிலைமைகள் உண்டாகின்றன. அரிசி எப்படி அதிக விலைக்குப் போகாமல் செய்தோமோ அதே போன்று இவற்றின் விலையும் அதிகமாகப் போகாமல் இருக்கும்படி அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் போனஸ் கொடுத்தால் அவர்கள் உற்சாகமாக வேலை செய்வார்கள். ப்ளானிங் கமிஷன் திட்டப்படி அடுத்த ஆண்டுக்குச் செலவு செய்ய வேண்டிய தொகை 70.50 கோடிதான். ஆனால் இப்போது அதிகமான அளவுக்குச் செலவு செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ப்ளானிங் கமிஷன் ஒதுக்கிய தொகையைவிட அதிகமான அளவுக்கு அதாவது 78 கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் கொடுத்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

மத்திய சர்க்காரில் வேலை செய்யக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு டி.ஏ. உயர்வு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எவ்வாறு டி.ஏ. கொடுக்கிறார்களோ அதே போன்று நாமும் நம்முடைய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கொடுப்பது என்ற நிலைமையை நாம் ஏற்கனவே ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த முறையிலே என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு டி.ஏ. இப்போது சமீபத்தில்தான் உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட்டது என்று சொன்னாலும்கூட, இப்போது இருக்கக் கூடிய விலைவாசியைச் சமாளிக்கக் கூடிய வகையில் அவர்களுக்கும் டி.ஏ. உயர்வு கொடுக்க முன் வந்தால் அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் செளகரியமாக இருக்கும் என்று சொல்லி அதனையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டிக் கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்களுக்கு காஷுவல் லீவ் தவிர மெடிகல் லீவ் எல்லாம் கிடையாது. பெண் ஆசிரியைகளுக்கு 'மெடர்னிடி' லீவ் இருக்கிறது. ஆனால் ஆண் ஆசிரியர்கள் சாதாரணமாக நோய்வாய்ப்

19th January 1965] [திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

பட்டால், டிங்கி ஜூம், டைபாய்டு போன்றவை வந்தால் அவர்கள் 'லாஸ் ஆப் பே' யில்தான் லீவ் எடுக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. கவர்மெண்டு ஹாஸ்பிடலில் இருக்கக்கூடிய டி.எம்.ஓ., எம்.பி.பி.எஸ். டாக்டர்கள் சர்டிபிகேட் கொடுத்தால் அவர்களுக்கும் மெடிகல் லீவ் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக மாணவர்கள் பி.யூ.சி. யில் சேருவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. சீட் கிடைப்பதில்லை. பெரும்பாலானவர்கள் பி.யூ.சி.யில் பல்படி அடித்து விடுகிறார்கள் என்றாலும் அவர்கள் கல்லூரியில் துழைவுக்கு வாய்ப்புத் தருகிற அந்த வகுப்புக்கு இப்போது இருக்கும் எக்ஸ்பிரியன்சை வைத்து அதிகமான சீட்களை ஒதுக்கி அடுத்த ஆண்டாவது எல்லோருக்கும் சீட் கிடைக்கச் செய்தால் நல்லதாக இருக்கும். மத்திய சர்க்காரிலிருந்து பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இப்போது எகனமிக் பேசினால், பாவர்டி பேசினால் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. உயர்ந்த மார்ச் வாங்கியிருக்க வேண்டும். ஏழைகளாகவும் இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் மத்திய சர்க்காரின் உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கப்படும் என்ற திட்டம் இருந்தது. அது இப்போது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் பல மாணவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பாராளுமன்றத்தில் எப்போதுமே ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுப்பது வழக்கம். 1952-53 என்று நினைக்கிறேன். சரியாக ஞாபகம் இல்லை. காக்கா சாகேப் கலேல்கர் அவர்கள் திரு. ராஜேந்திர பிரசாத் அவர்கள் ஜனாதிபதியாக இருந்த போது ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுத்தார்கள். அதில், பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் என்னென்ன முறையில் உதவி செய்தால் அவர்கள் சீக்கிரம் முன்னேற முடியும் என்பது பற்றி திட்டவாட்டமாக, தெளிவாக கொடுக்கப்பட்டது. அது அமுலுக்கு வரவில்லை. அதுவே அமுலாதாமல் இருக்கும்போது மத்திய சர்க்கார் மூலம் கொடுக்கப்பட்டதை நிறுத்தி விடக் காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்துடன் கலந்து மறுபடியும் மத்திய அரசாங்கத்தின் உபகாரச் சம்பளம் பிற்பட்டவர்களுக்குக் கிடைக்கும் நிலைமையில் செய்யவேண்டும். ஹரிஜனங்களையும், பிற்பட்டவர்களையும் சேர்த்துப் பார்க்கும்போது ஜனத் தொகையில் கிட்டத்தட்ட பாதிக்கு மேற்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பெரிய சமூகத்தினருக்கு, மாநில சர்க்கார் உபகாரச் சம்பளம், மத்திய அரசாங்க உபகாரச் சம்பளம் இவை கிடைத்தும் படிக்க முடியாமல் இருக்கும்போது இதையும் எடுத்து விட்டால் மற்ற சமூகத்தினருக் கொப்ப இவர்கள் வர முடியுமா, அதற்கு எவ்வளவு ஆண்டுகள் ஆகும் என்று சிந்தித்து நல்ல முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.